

Turvaverkkoja tulevaan

Nuorten aikuisten toiminnan tarpeen kartoitus, työn kehittäminen ja toiminnan käynnistäminen Imatran seurakunnassa

Ulrika Soikkeli

Opinnäytetyö, syksy 2009

Diakonia-ammattikorkeakoulu,

Diak Itä

Pieksämäki

Sosiaalialan koulutusohjelma

Kristillisen lapsi- ja nuorisotyön

suuntautumisvaihtoehto

Sosionomi (AMK) +

kirkon nuorisotyönohjaajan

virkakelpoisuus

TIIVISTELMÄ

Soikkeli, Ulrika. ”Turvaverkkoja tulevaan” – Nuorten aikuisten toiminnan tarpeen kar-toitus, toiminnan kehittäminen ja toiminnan käynnistäminen Imatran seurakunnassa, Pieksämäki, syksy 2009, 59 sivua, 5 liitettä.

Diakonia-ammattikorkeakoulu, Pieksämäen yksikkö. Sosiaalialan koulutusohjelma, sosionomi (AMK) + Kirkon nuorisotyönohjaajan virkakelpoisuus.

Opinnäytetyön tarkoituksena oli tutkia tarvitaanko Imatran seurakuntaan erillistä nuor-ten aikuisten toimintaa, minkälaista toiminnan tulisi olla ja kenen tulisi olla vastuussa toiminnan toteuttamisesta. Kyselytutkimuksen pohjalta kehitettiin ja käynnistettiin nuorten aikuisten toiminta Imatran seurakuntaan. Opinnäytetyö koostuu kyselytutki-muksesta ja sen pohjalta rakennetusta nuorten aikuisten toiminnan käynnistämisestä.

Opinnäytetyön teoriaosuus pohtii nuorten aikuisten kehityspsykologiaa, nuoria aikuisia yhteiskunnassa ja tilastoissa sekä nuoria aikuisia kirkon ja seurakunnan jäseninä. Opin-näytetyön kirjallinen tuotos koostuu teoriaosiosta, kyselytutkimuksesta ja sen analyysis-tä, toiminnantoteutusosiosta ja palaute- sekä pohdintaosiosta.

Aineisto opinnäytetyötä varten kerättiin kvantitatiivisella kyselytutkimuksella, joka to-teutettiin Internet-pohjaisen Webropol-ohjelman kautta ja lähetettiin vastaajille sähkö-postilla linkkinä suoraan kyselyyn. Kyselyyn vastasi 18 aktiivista nuorta aikuista Imat-ran seurakunnasta. Kyselyn kysymykset oli jaettu aihepiireittäin siten, että ensimmäinen osio oli taustamuuttujat, toisessa osiossa selvitettiin kiinnostusta ja tarvetta nuorten ai-kuisten toiminnalle ja milloin järjestetty toiminta sopisi parhaiten, kolmas osio kartoitti toiminnan sisältöä ja neljännessä osiossa kyseltiin kiinnostusta yhteistyöhön muiden seurakuntien ja kristillisten yhteisöjen kanssa. Osaan kysymyksistä oli valmiit vastaus-vaihtoehdot ja osa oli avoimia.

Tutkimustuloksista selvisi, että Imatran seurakunnan nuorilla aikuisilla on suuri tarve erilliselle toiminnalle, vaikka he ovat melko tyytyväisiä nuorten toimintaan yleensä. Yhteistyötä muiden kristillisten järjestöjen ja toisten seurakuntien kanssa ei toivota ko-vinkaan paljon. Tuloksista selvisi myös, että eniten toivottu toiminta on nuorten aikuis-ten leirit, K-18 Kahvila ja keskustelu- tai raamatunopetuspiirit. Toiminnan toteutus suunniteltiin kyselytutkimuksen pohjalta yhdessä nuorten aikuisten kanssa ja toteutettiin kesällä 2009. Yhteisenä kokoavana toimintana oli K-18 kahvila. Sen lisäksi toimintana toteutettiin nuorten ja nuorten aikuisten juhannusleiri sekä diakoniaprojekti.

Palaute toiminnasta oli pääsääntöisesti positiivista ja nuoret aikuiset iloitsivat siitä, että heille järjestettiin toimintaa, jonka sisältöön he saavat vaikuttaa ja olla itse vastuussa toiminnan kehittämisestä. Toiminta jatkuu edelleen Imatran seurakunnassa opinnäyte-työn päättymisen jälkeen.

Avainsanat: Nuori-aikuiset, kvantitatiivinen tutkimus, toiminnan toteutus, seurakunta, kirkko.

ABSTRACT

Soikkeli, Ulrika.

Safety nets for the future. Survey for young adult's need of their own activity and starting of activity program for Evangelical Lutheran congregation of Imatra.

59 p., 5 appendices. Language: Finnish. Pieksämäki, autumn 2009.

Diaconia University of Applied Sciences. Degree Programme in Social Services, Option in Christian Youth Work. Degree: Bachelor of Social Services.

The aim of my thesis work was to find out if there is a need for a separate young adult's activity in the congregation of Imatra, what kind of activity it should be and who should be responsible for producing the activity. Activity was developed and produced based on the analysis of the questionnaire. Thesis work consists on a questionnaire and activity package.

The theory part of the thesis work ponders psychology of young adults, young adults in the Finnish society and statistics. The thesis also ponders young adults in a church and part of congregation work. The written part consists of background theory, questionnaire, producing of activity, feedback and consideration of the whole thesis.

The material for the thesis work was collected with quantitative questionnaire which was made on Internet based program Webropol. The questionnaire was sent to the respondents by e-mail link. All 18 respondents were active young adults in Imatra parish. The questions of the questionnaire were shared in to four different areas: background variables, interest and need for separate young adult's activity, what kind of activity there should be and interest for co-operation with other Christian organizations or neighbor congregations. Some of the questions had ready made choices and some were open.

Research results show that young adults of Imatra parish have a great need for separate young adults activity although they were generally quite happy with youngster activity too. Co-operation with other Christian organizations and neighbor congregations were not wished for. Results also tell that the most wanted activity for young adults is K-18 café, camps for young adults and discussion groups and Bible reading groups. Accomplished activity in the summer was K-18 café, midsummer camp for youngsters and young adults and Diaconia project.

Feedback from the activity was mainly positive. Young adults were happy to have some activity only for themselves. They also liked the idea that they can affect the content of the activity and take responsibility for it. Activity is still on-going in Imatra parish although accomplishment of the thesis work has ended.

Keywords: young adults, quantitative analysis, activity, congregation, church.

SISÄLLYS

1 NUORALLATANSSIA ILMAN TURVAVERKKOJA	6
2 KUKA ON NUORI AIKUINEN?	9
2.1 Nuori aikuinen	9
2.2 Elämänkaari ja psyykkinen kehitys	10
3 NUORET AIKUISET JA KIRKKO	12
3.1 Nuorten aikuisten usko	12
3.2 Nuoret aikuiset kirkossa ja seurakunnan jäsenenä	13
3.3 Nuoresta aikuiseksi seurakunnan yhteydessä?	14
3.4 Kirkosta eroavat nuoret aikuiset	16
3.5 Kuva kirkosta ja arvomaailma	17
4 TOIMINTAYMPÄRISTÖNÄ IMATRAN SEURAKUNTA	18
5 OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS JA TAVOITTEET	20
6 TOIMINNAN TARPEEN KARTOITUS	21
6.1 Ideakartoitus	21
6.2 Ideakartoituksen tulokset	22
6.3 Kyselytutkimuksen toteutus	23
6.4 Vastaajien taustatiedot	23
6.5 Kyselyn tulokset	24
6.6 Avoimet kysymykset	28
7 HUOMIOITA TOIMINNAN TARPEEN KARTOITUKSESTA	29
8 TOIMINNAN SUUNNITTELU	31
9 TOIMINNAN KÄYNNISTÄMINEN	33
9.1 K-18 Kahvila	33
9.2 Oronmyllyn nuorten ja nuorten aikuisten juhannus	34
9.3 Diakoniaprojekti	34
10 TOIMINNAN PALAUTE	36
10.1 Palautekyselyn vastaukset	36
10.2 Ruusut, risut ja muut palaute	37
10.3 Seurakunnan työntekijöiden palaute	38
11 JOHTOPÄÄTÖKSET OPINNÄYTETYÖSTÄ	39
11.1 Opinnäytetyöprosessi	39
11.2 Vertailuja ja päätelmiä	40

11.3 Näkökulmia vapaaehtoistyöhön	41
11.4 Mainostamisesta verkostoitumiseen	42
11.5 Opinnäytetyön eettisyys ja luotettavuus	43
11.6 Opinnäytetyön merkittävyys ja vaikuttavuus	44
12 TURVAVERKKOJA TULEVAAN	46
LÄHTEET	49
LIITE 1: Kysely Imatran seurakunnan nuorille aikuisille toiminnan kehittämiseksi	53
LIITE 2: Oronmyllyn nuorten ja nuorten aikuisten juhannusohjelman mainos	56
LIITE 3: Nuorten aikuisten kesäohjelma	57
LIITE 4: Nuorille aikuisille postitse lähetetty kesätoiminnan mainos.....	58
LIITE 5: Imatran seurakunnan nuorten aikuisten toiminnan palautekysely	59

1 NUORALLATANSSIA ILMAN TURVAVERKKOJA

Seurakunnan yhteydessä lapsuutensa ja nuoruutensa eläneet ovat aikuistuuksaan suurten askelten edessä. Mihin on hävinnyt se turvaverkko, johon on voinut koko nuoruutensa luottaa? Kuinka on mahdollista, että seurakunta, joka oli tukipilari kuohuvien nuoruusvuosien ajan, tuntuu luotaantyöntävältä? Miten ne tilat, jotka olivat vuosien ajan kuin toinen koti, ovat täyttyneet tuntemattomilla nuorilla? Minne ovat hävinneet ne ihmiset, joiden kanssa kasvoin melkein aikuiseksi?

Nuori aikuinen seurakunnan jäsenenä on kuin nuorallatanssija ilman alla olevia turvaverkkoja. Toisella puolella on maallinen elämä, aikuiset ystävät, opiskelu, työnteko, harrastukset, yökerhot ja ravintolat. Toisaalta nuori seurakunta muistuttaa nuoruudesta, joka on ollut täynnä tapahtumia, leirejä, isosena oloa, nuorten iltoja, raamattupiirejä ja monipuolista yhdessä vietettyä aikaa. Tämä ei enää tunnu omalta.

Putoaminen nuoresta seurakuntalaisesta aikuisen seurakuntalaisen rooliin on hämmäntävä. Aiemmin tarjolla on ollut kaikkea mielenkiintoista. Nyt pitäisi pärjätä jumalanpalveluksilla ja messuilla, seuroilla tai musiikkitapahtumilla. Eikä pitäisi haitata, että keskiikä aikuisten tapahtumissa on noin 65 vuotta. Maallinen elämä vie herkästi mukanaan ja nuori aikuinen saattaa palata kirkon yhteyteen vasta avioituessaan, kaivatessaan lapselleen kastepappia tai sukulaisten hautaan siunauksen yhteydessä.

Pettymys voi olla niin suuri, ettei nuori aikuinen halua lainkaan palata seurakuntaan, vaan korvaa tyhjän tilan sisällään jollakin muulla paremmin itselleen sopivalla tai enemmän antavalla ideologialla. Tätäkö kirkko todella haluaa: menettää parhaassa iässä olevat nuoret aikuisensa maailmalle? Eikö kirkolla ole tarjolla mitään nuorille aikuisille sopivaa toimintaa vai onko sen järjestäminen täysin ylivoimaista?

Olen juuri tällainen seurakuntanuori. Kasvoin lapsesta nuoreksi ja nuoresta aikuiseksi seurakunnan ja Kansan Raamattuseuran toiminnassa. En tuntenut enää kuuluvani seurakuntanuorten joukkoon. Ystävät, joiden kanssa olin nuoruuteni viettänyt, olivat muuttaneet muualle opiskelemaan, saaneet töitä tai solmineet parisuhteen. Tuntui siltä, että olin täysin tyhjän päällä.

Tämä ei ole ainutlaatuista, sillä kirkossa on huomattu nuorten aikuisten uskon ja uskonnollisuuden muuttuminen. Urbaani usko – nuoret aikuiset ja kirkko on Kirkon Tutkimuskeskuksen tekemä kolmevuotinen tutkimus, joka kuvaa nuorten aikuisten tuntemuksia ja ajatuksia kirkosta. Siinä havaittiin, että nuorten aikuisten sidos kirkkoon on heikko tai sitä ei ole ollenkaan. Usein kirkon ainoa kontakti ikäryhmään ovat häät, hautajaiset tai kastetilaisuudet. Kirkko on nuorille aikuisille etäinen, sillä sen toiminta ja arvo maailma eivät kohtaa heidän elämäänsä. Uskonnollisuus on usein muuttunut henkisyudeksi ja yksilöllisyydeksi, joka vaikuttaa siihen, että he eivät koe tarvitsevansa institutiota uskomiseen. (Halme, Mikkola, Niemelä & Petterson 2006.)

Aloittaessani opiskelun Diakonia-ammattikorkeakoulussa huomasin, että nuorten aikuisten tilanne seurakunnissa on edelleen samanlainen. Kirkosta eroavien nuorten aikuisten määrästä ja toiminnasta irtautuvien ikäryhmästä on vihdoin huolestuttu kirkon piirissä. Asiaa on tutkittu jonkin verran, ja vuonna 2006 julkaistiin Nuoret aikuiset -työryhmän mietintö. Siinä käsitellään nuoria aikuisia kirkossa, suomalaisten nuorten uskonnollisuutta, kirkkoon kuulumisen mielekkyyttä, jumalanpalveluselämää, kirkon hallintoa ja toimintamalleja. Mietinnössä pohditaan laajasti sitä, miten nuoret aikuiset saataisiin kokonaisvaltaisiksi kirkon jäseniksi. Siinä on erilaisia toimintaehdotuksia seurakunnille siitä, miten heidät saataisiin osallistumaan seurakunnan toimintaan ja miten kirkosta tulisi mielekäs osa nuoren aikuisen elämää. Mietintö on tarkoitettu erityisesti seurakunnan ja kirkon työntekijöille selvitykseksi ja apuvälineeksi nuorten aikuisten elämäntilanteisiin. (Suomen evankelis-luterilaisen kirkon keskushallinto 2006.)

Ajatus opinnäytetyön aiheesta syntyi jo opiskelujen alkuvaiheessa, kun keskustelin kotikaupunkini erityisnuorisotyönohjaajan kanssa. Kuulin, ettei Imatran seurakunnassa ole vielääkään erillistä nuorten aikuisten toimintaa. Siksi halusin kartoittaa toiminnan tarvetta ja olla kehittämässä sitä.

Vastaavanlaisia opinnäytetöitä ei ole tehty aiemmin. Muutamia kyselytutkimuksia on tehty nuorten aikuisten kiinnostuksen kohteiden kartoittamiseksi. Näiden töiden otannot ovat hyvin erilaisia kuin omani, sillä niissä se on yleensä satunnainen, kun tämä otanta on suoraan aktiivisista nuorista aikuista koottu.

Tällainen opinnäytetyö on muun muassa Sonja Koiviston ja Hanna Syrjäsen tekemä kyselytutkimus Jyväskylän maaseurakunnan Vaajakosken seurakuntapiiriin. Kysely oli kvantitatiivinen ja sen vastaajat oli valittu hajannaisotannalla. Tutkimuksessa selvitettiin, minkälainen suhde nuorilla aikuisilla on seurakuntaan ja minkälaista toimintaa he toivoisivat. Tutkimuksessa selvisi, että nuoret aikuiset osallistuvat kirkon toimintaan harvoin, koska sitä ei pidetä mielekkäänä eikä sille ole aikaa. (Koivisto & Syrjänen 2008, 58–59.)

Vastaavanlainen tutkimus selvitti minkälaisia keinoja Suomen evankelis-luterilaisen kirkon nuorten aikuisten työhön tarvitaan ja miten matalan kynnyksen toimintaa tulisi kehittää. Tuomo Saarikko ja Saana Vento tekivät opinnäytetyönsä kvantitatiivisena kyselynä Kilon alueen nuorille aikuisille. (Saarikko & Vento 2006.)

Läheisimmin omaan aihepiiriini liittyvä opinnäytetyö on tehty Oulun seurakunnan opiskelijatoimintaan osallistuville nuorille aikuisille kvantitatiivisena kyselynä. Kyselyn tulokset osoittivat, että nuoret aikuiset osallistuivat yhteisölliseen toimintaan, koska he halusivat hoitaa hengellistä elämäänsä. Pääsääntöisesti nuoret aikuiset arvostivat kirkkoa ja halusivat kuulua siihen. (Orjala & Rissanen 2009.)

Toinen täysin uusi asia on nuorten aikuisten toiminnan toteuttaminen osana opinnäytetyötä. Tästä ei ole aikaisempia kokemuksia, joten se mahdollistaa uuden tavan lähestyä nuorten aikuisten hyvinvointia seurakunnan jäsenenä. Opinnäytetyöni pohjalta voidaan rakentaa muihinkin seurakuntiin nuorten aikuisten toimintamalleja. Toteutuksessa on kuitenkin muistettava, että jokainen on erilainen yksilö ja toivottu toiminta voi olla hyvinkin monipuolista.

2 KUKA ON NUORI AIKUINEN?

2.1 Nuori aikuinen

Nuori aikuinen ei ole ensisijaisesti ikäryhmä - vaan elämäntapa- ja maailmankuvamääritelmä. Nuori aikuinen on usein kaupunkilainen, jonka elämää leimaa tilapäisyys ja projektit: projektisuhteet, projektiasuminen ja projektityö. Hän elää ikävaihetta, jolloin tehdään monia pitkälle tulevaisuuteen vaikuttavia ratkaisuja: muutetaan pois lapsuuden kodista ja itsenäistytään, opiskellaan ja siirrytään työelämään, etsitään elämänkumppania ja hankitaan mahdollisesti lapsia. Elämässään paikkaansa etsivä nuori aikuinen on muutoshakuinen, riskejä ottava sekä asioita laajasti tiedostava ja suvaitsevainen. Hän muokkaa identiteettiään ja toimii sosiaalisten suhteiden ohjaamana. Nuoren aikuisen elämänvaiheen voidaan katsoa loppuvan vanhemmuuteen, sillä nuorten aikuisten elämäntilannetta määrittää vapaus velvollisuuksista ja vastuista. (Suomen evankelis-luterilaisen kirkon keskushallinto 2006, 4.)

Suomen nuorisolaki määrittelee nuoreksi henkilön, joka on alle 29-vuotias. Laki tukee nuoren kasvua ja itsenäistymistä, edistää nuoren tavoitteellista toimintaa yhteiskunnassa, nuoren elämän taitojen parantamista ja syrjäytymisen ehkäisyä sekä parantaa nuoren kasvu- ja elinoloja. (Nuorisolaki 2006/7, 1§-2§.)

Nuori aikuinen on yhteiskunnassa yleisesti käytetty käsite, mutta usein on epäselvää, kuka todella on nuori aikuinen. Nuoret aikuiset voidaan määritellä muun muassa iän, kehitystehtävien tai elämäntilanteen mukaan, mutta määrittelyyn vaikuttaa aina kulttuurisidonnaisuus, sosiaalinen ympäristö ja historiallinen näkökulma. Elämäntilanteet ja kehitystehtävät ovat yksilösidonnaisia ja nuoren aikuisen käsite on häilyvä, joten tarkka rajaaminen on mahdotonta. Yleisesti nuoren aikuisen määritellään olevan 18–35-vuotias. (Turunen 1996, 120,131; Lyytinen, Korkiakangas & Lyytinen 2000, 312–316.)

2.2 Elämäntahti ja psyykinen kehitys

Kehityopsykologian elämäntahtiteoriassa Robert J. Havighurstin mukaan myöhäisnuoruus on 16–23 vuoden välillä ja nuori aikuinen on 23–35-vuotias. Nuoren aikuisen kehitystehtäviin kuuluvat elämäntahtin valitseminen, perheen perustaminen, yhteisen talouden hallinta, työelämään osallistumien ja työllä eteneminen sekä kansallisvelvollisuuksien omaksuminen. (Lyytinen ym. 2000, 312–316.)

Dunderfeltin mukaan Havighurstin teoriaan tulisi lisätä yksilöitymisen näkökulma, johon liittyvät itsensä kohtaamisen haasteet. Yksilöitymisessä elämäntahtieeseen kuuluu osana oman persoonan uudelleen muokkaantuminen, opittujen asenteiden, arvojen ja toimintamallien kohtaaminen ja oman yksilöllisen minuuden etsiminen. Aikuisuudessa yksilölle itselleen sisäiset muutospaineet ovat äärimmäisen tärkeitä. (Dunderfelt 1997, 105–106.)

Eriksson käytti kehitysteoriassaan psykososiaalisen kriisin käsitettä kuvamaan elinvaiheille ominaisia yksilön ja ympäristön vuorovaikutuksen dynamiikkaa. Kriisi on tehtävä tai haaste, joka on kohdattava kussakin kehitysvaiheessa. Kohtaamisen luonne ja lopputulos muovaavat kehityksen suuntaa, persoonallisuuden rakennetta ja yksilön käsitystä itsestään. (Lehtinen, Kuusinen & Vauras 2007, 23–25.)

Erikssonin mukaan varhaisaikuisuuden myönteisiin kehitystuloksiin kuuluvat kyky muodostaa vastavuoroinen ja läheinen suhde toiseen ihmiseen, kyky kokea toisen ihmisen hyvinvointi tärkeämmäksi kuin oma minä, sitoutua toimintaan korkeiden eettisten päämäärien suuntaisesti ja elämän perusvoimaksi muodostuvan kyky ottaa vastuu toisista ihmisistä ja rakastaa heitä. Kielteisiin kehitystuloksiin kuuluvat läheisten, vuorovaikutuksen ja omaa mukavuutta uhkaavien suhteiden välttäminen, oman minän suojeleminen, kykenemättömyys jakaa psyykkistä olemassaoloa toisten ihmisten kanssa ja psyykinen yksinäisyys ja eristyisyys. (Lehtinen ym. 2007, 23–25.)

Roger Goudin kuvauksen mukaan nuoren psyykinen kehitys on prosessi, jossa muutokset syntyvät tunneobjektiivisuuden muokkaantumisesta aikuistumisen vaatimusten mukaisiksi. Avainkäsitteenä hän pitää lapsuuden irrationaalisia uskomuksia, joista vapautuminen on avain aikuisen tietoisuuden kehittymiselle. Goudin mukaan aikuistumi-

nen vaatii sitä, että vanhemmilta ja ympäristöstä periytynyt uskomusjärjestelmä ja säännöt korvaantuvat omalta tuntuvalla moraalisella ja ideologisella järjestelmällä, josta nuorelle syntyy tunne, että hän on oman elämänsä luoja ja synnyttäjä. Kehitystä voivat estää uskomukset, jotka tukevat väärällä tavalla kuvitelmaa turvallisuuden takaavista vanhemmista. Nuoren minätietoisuus syntyy 16–22 vuoden välillä, jolloin hän vähitellen hylkää vanhempiensa maailmankuvan. Tämä vaatii psyykkistä irtiottoa vanhemmista ja oman uskomus- ja arvojärjestelmän muodostamista. (Lehtinen ym. 2007, 29–30.)

Levinsonin elämänkaariteorian mukaan varhaisaikuisuuden siirtymäjakso sijoittuu 17–22 ikävuosille. Minän muutoksissa tärkeintä on erilliseksi kasvaminen lapsuuden ja nuoruuden perheestä sekä minuuden uudelleen arviointi aikuiselämän vaatimusten mukaisiksi. Nuorelle aikuiselle on keskeistä unelma aikuisten maailmassa elämisestä ja se on tärkeä osa aikuistuvan nuoren psyykkistä elämänrakennetta. Aikuiselämän suunnitelmat sisältävät pohdintoja siitä minkälaisen työuran ja perheen hän perustaa ja millaisessa sosiaalisessa ympäristössä hän elää. Näillä unelmilla on suuri merkitys nuoren aikuisen elämässä, sillä niiden sisältö ja saavuttaminen usein korreloi suoraan elämän hallittavuuden tunteen ja tarkoituksen kokemisen kanssa. (Lehtinen ym. 2007, 29–30.)

Lapsuus ja nuoruus voidaan nähdä kasvu- ja kehitysvaiheina, kun aikuisuus on aiempia kehitysvaiheita hyödyntävä elämänvaihe. Ei ole olemassa selkeää rajapyykkiä nuoruuden ja aikuisuuden välillä, sillä yksilön sosiaalinen, psyykinen ja fyysinen kehitys jatkuu osittain koko elämän ajan. On kuitenkin olemassa tiettyjä merkkipaaluja, joilla voidaan mitata aikuisuutta kuten sukukypsyuden saavuttaminen, täysikäisyys sekä omasta toimeentulosta huolehtiminen. (Martelin, Pitkänen & Koskinen 2001, 41.)

Nykyisin enemmistö nuorista ja nuorista aikuisista viettää suuren osan ajastaan eri kouluissa, joten taloudellinen riippuvuus vanhemmista ja opintotukijärjestelmistä voi siirtää nuoren itsenäistymistä myöhäiseen ikään. Työelämään mukaan pääsy, joka on suurin aikuisstatuksen merkeistä, tapahtuu suurimmalla osalla eurooppalaisista vasta nuorten elämän kolmannella vuosikymmenellä. Opiskelevien nuorten aikaisempaa suurempi vapaus sekä taloudelliset mahdollisuudet päättää ajankäytöstään, kavereistaan ja vapaaajan käytöstään ei silti merkitse pääsyä todellisen aikuisen rooliin. (Koivusilta & Rimpelä 2001, 159.)

3 NUORET AIKUISET JA KIRKKO

Kirkon tehtävänä on tunnustuksensa mukaisesti julistaa Jumalan sanaa ja jakaa sakramenteja sekä toimia muutenkin kristillisen sanoman levittämiseksi ja lähimmäisen rakkauden toteuttamiseksi. (Kirkkolaki 1993/1054, 2§.)

Kirkon näkökulmasta nuori aikuinen on henkilö, jota seurakuntien nuorisotyö ei enää tavoita. Nuoren aikuisuuden voi määritellä myös elämänasenteena tai maailmankuvana. Tyypillisinä piirteinä pidetään asettumattomuutta, itsenäistymisen ja oman identiteetin muodostumisen vaiheita ja elämän kiireisiä vuosia. Myös monet pienten lasten vanhemmat pitävät itseään nuorina aikuisina vakiintuneesta elämäntilanteestaan huolimatta. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko, Kirkko ja nuoret aikuiset i.a.)

Suomen evankelis-luterilainen kirkko tarkoittaa nuorilla aikuisilla 18–29-vuotiaita. Huoli nuorten aikuisten suhteesta kirkkoon on vuosina 2004–2007 lisännyt työhön osoitettuja voimavaroja. Tutkimusten mukaan valtaosa kirkosta eronneista on nuoria aikuisia ja he ovat etäämmällä kirkosta kuin mikään muu ikäryhmä. (Monikasvoinen kirkko 2008, 152–153.)

3.1 Nuorten aikuisten usko

World Values 2000 -tutkimuksessa selvitettiin suomalaisten uskonnollisuutta (N=1038). Tutkimuksen mukaan 18–24-vuotiaista 37 % pitää itseään uskonnollisena ja 32 % uskoo yhteen Jumalaan. Samasta ikäryhmästä 8 % käy kuukausittain uskonnollisissa tilaisuuksissa ja 30 % rukoilee vähintään kerran kuukaudessa. Muihin ikäryhmiin verrattuna prosentit ovat huomattavasti alhaisempia, mikä johtuu nuorten aikuisten uskonnollisuuden ja maailmankuvan muuttumisesta sekä siitä, että he ovat nykypäivänä vähemmän uskonnollisia kuin kaksikymmentä vuotta sitten. (Niemelä 2003.)

Nuorilla aikuisilla on kiinnostus ja tarve elämän syvimpien asioiden pohtimiseen, mutta usein myös tarve irtautua traditionaalisesta sidoksissa olevasta uskonnollisuudesta. He muodostavat itse maailmankatsomuksensa, joka sisältää vaikutteita muista uskonnoista

ja filosofioista. Nuoret aikuiset pitävät itseään mieluummin henkisinä kuin uskonnollisina tai kristittyinä. (Suomen evankelis-luterilaisen kirkon keskushallinto 2006, 5.)

Nuoret aikuiset mieltävät itsensä kristityiksi, mutta eivät niinkään luterilaisiksi, koska heidän uskonnollinen identiteettinsä on avoimempi. He eivät näe kirkkoon kuulumista osana suomalaista elämänmuotoa, eivätkä koe tarvitsevänsä kirkkoa vahvistamaan omaa uskoaan, sillä he ajattelevat, että uskoa voi ilman instituutiota. (Niemelä 2006, 54–55.)

Nuorten aikuisten maailmankuvaan ja arvomaailmaan vaikuttavat edelleen kristillinen arvopohja, perinne ja kulttuuri, siksi heidän ajatuksensa kirkosta ovat pääosin myönteisiä. He etsivät vastauksia elämän suuriin kysymyksiin ja hakevat niitä kristinuskon perinteistä. Kristillisyyttä voidaan nähdä tapana toimia omassa elämässä ja arvomaailmassa, vaikka kirkon tapahtumissa käyminen olisikin satunnaista. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko, Kirkko ja nuoret aikuiset, Kirkon jäsenyys i.a.)

Nuoret aikuiset uskovat vahvasti omiin kriittisiin ja analyttisiin kykyihinsä. He kokevat voivansa selittää kaikki omalla järjellään. Tämä kaikkivoipaisuus vähentää yliluonnollisen uskon ja Jumalan tarvetta. Vain osa ihmisistä ymmärtää, että kaikkea ei voi selittää itse tai järkipäistä omalla pohdinnalla, vaan uskoon todella liittyy jotain järjestä riippumatonta. (Niemelä 2004.)

3.2 Nuoret aikuiset kirkossa ja seurakunnan jäseninä

Suurin osa nuorista aikuisista on ollut jollakin tavalla mukana seurakunnan lasten- tai nuorten toiminnassa esimerkiksi pyhäkoulussa, iltapäiväkerhossa tai lasten ja varhaisnuorten leirillä. Valtakunnallisesti yhdeksän kymmenestä nuoresta on käynyt rippikoulun, mutta seurakunnan yhteys nuoriin tämän jälkeen on vähäinen. Kirkon lippulaivaksi nimetty nuorisotyö tavoittaa 15–18-vuotiaista vain noin 8 %. Osa nuorista käy kirkon ja seurakuntien tilaisuuksissa satunnaisesti, toiset eivät ollenkaan. Tämän satunnaisuuden vuoksi näkemykset ja kokemukset kirkosta eivät voi kasvaa aikuiseksi ajattelutavaksi, jolloin esimerkiksi rippikoulussa saatu opetus ei enää kohtaa enää nuoren aikuisen elämää. Tuolloin ajatusmaailma hylätään ja korvataan omaan maailmaan sopivalla. (Suomen evankelis-luterilaisen kirkon keskushallinto 2006, 5.)

Nykypäivänä polttava kysymys on, mitä kirkolta saa? Eräs vastaus on ollut, että kirkolta ei saa toimintaa vaan identiteetin. Nuorten aikuisten kristillinen identiteetti on kapea ja erilainen kuin aiemmilla sukupolvilla, sillä instituutioiden merkitys ja usko auktoriteetteihin on vähentynyt, jolloin kirkosta eroaminen on helpompaa. Kestävälle identiteetille avainasemassa on lapsuuskodissa saatu kristillinen kasvatus, jonka painottuminen kouluissa on vähentynyt merkittävästi. Rippikoulussakaan saatu kristillinen kasvatus ei näytä kantavan pitkälle, sillä nuorien kristillinen identiteetti jää usein hataraksi ja häviää viimeistään isokoulutuksen jälkeen. (Suomen evankelis-luterilaisen kirkon keskushallinto 2006, 6.)

Kirkkoon kuulumiseen ja jäsenyyteen nuoret aikuiset suhtautuvat vanhempia ikäpolvia kriittisemmin, sillä he eivät näe kirkkoon kuulumista olennaisena osana suomalaisuutta, kuten vielä isovanhempien oppima ”koti, uskonto ja isänmaa” -aate opetti. Kirkkoon kuuluminen on henkilökohtainen valinta. (Monikasvoinen kirkko 2008, 153.)

On väitetty, etteivät nuoret aikuiset ole yhtään vähemmän uskonnollisia kuin heidän vanhempansa. Heidän uskonnollisuutensa on vain erilaista ja ilmenee avoimempana ja opittomana. Maallistumisen väitetään olevan syrjäyttämässä uskonnollisuutta maailmanlaajuisesti, mutta sen asemesta voidaan ajatella ennemmin, että usko on syrjäyttämässä uskonnon. (Hyvönen 2006, 84.)

3.3 Nuoresta aikuiseksi seurakunnan yhteydessä

Nuorten aikuisten seurakuntayhteys ohenee usein siinä vaiheessa, kun toiminta ei enää tunnu omalta. Rippikoululaisten paimentaminen isosena kestää muutaman vuoden, jonka jälkeen toiminnan mielekkyys häviää, jos seurakunnilla ei ole erityistä tarjontaa nuorille aikuisille. Kun nuorisotyössä on kahviloita, leirejä ja bänditapahtumia sekä kivoja kohtaamisia, vaikuttaa aikuisen seurakuntalaisen asema vakavalta, hiljaiselta ja tylsältä. Työntekijät ovat tuntemattomia, toiminta ei tunnu omalle ja seurakuntalaiset ovat iäkkäitä. (Tornivaara 2007.)

Millainen ratkaisu mahdollistaisi sen, että rippikouluikäisten seurasta ulos kasvaneet nuoret aikuiset kokisivat kirkon ja seurakunnan omakseen? Voisiko apuna olla esimer-

kiksi isostoiminnan monipuolistaminen tai aktiivinen vastuunkannon painottaminen koko seurakunnassa, ei vain kuppikuntaisesti nuorisotyön sisällä? Kirkossa tulisi myös miettiä sitä, onko aikuisten toiminta aikaansa vastaavaa, vain pyöriikö se vain eläkeläisten ympärillä. Miten seurakunnissa voitaisiin panostaa opiskelu- ja työikäisiin seurakuntalaisiin ja heille toteutettavaan toimintaan? (Tornivaara 2007.)

Kirkon tavoitteena on nuorten aikuisten toiminnalla vahvistaa heidän kokemustaan seurakunnasta ja kirkosta heidän elämälleen merkityksellisenä ja läheisenä yhteisönä. Työn tarkoituksena on myös kehittää vaikutusmahdollisuuksia kirkon toiminnassa ja hallinnossa. (Monikasvoinen kirkko 2008, 152–153.)

Mitä tekevät seurakunnissa ja kirkossa ne nuoret aikuiset, jotka ovat edelleen mukana seurakunnan toiminnassa? He toimivat vapaaehtoisina työntekijöinä esimerkiksi pyhäkoulunvetäjinä, isosina ja lasten kerhojen ohjaajina. Vuonna 1999 joka kymmenes ripikoulun isosista ja joka viides kerhonohjaajista oli iältään 18–24-vuotias. (Salonen, Kääriäinen & Niemelä 2000, 87–88.)

Nuorten aikuisten työ seurakunnissa on kasvanut voimakkaasti. Vuonna 2007 noin kolmannes seurakunnista järjesti jonkinlaista nuorten aikuisten toimintaa. Vielä vuonna 2003 nuorten aikuisten toimintaa järjesti vain joka viides seurakunta. Valitettavasti se ei ole lisännyt ryhmätoimintaa, sillä vuoteen 2003 verrattuna osallistujamäärä väheni 11 % prosenttiyksikköä. Vuonna 2007 pienryhmätoimintaan osallistui 2900 nuorta aikuista. Vaikka virkoja ja määriteltyjä vastuualueita on tullut lisää, työalalla on vielä paljon tehtävää. Edelleen noin 200 seurakuntaa ilmoitti, että nuorten aikuisten työn koordinoimista ei ole osoitettu kenellekään. (Monikasvoinen kirkko 2008, 154.)

Seurakunnissa järjestettävä nuorten aikuisten työ on hyvin vaihtelevaa. Seurakunnat listaavat toiminnan onnistumisen avaimiksi muun muassa vapaaehtoistyön, sitoutumattomuuden ja itsensä toteuttamisen mahdollisuudet. Erilaiset tempaukset, tapahtumat ja projektit kiinnostavat nuoria aikuisia. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2008.) Pääsääntöisesti suunnittelusta ja toteutuksesta ovat vastuussa itse nuoret aikuiset ja he järjestävät teema-iltoja, leirejä ja satunnaisia tempauksia. (Leppävaaran seurakunta i.a.) Toimintana voivat olla myös rukouspiirit, messut sekä erilaiset parisuhdeillat sekä keskustelupiirit. (Hyvinkään seurakunta i.a.)

3.4 Kirkosta eroavat nuoret aikuiset

Evangelisluterilaiseen kirkkoon kuului vuoden 2007 lopussa 4 328 522 henkeä, joka vastaa 81,7 % Suomen väkiluvusta. Kirkkoon kuuluvien osuus on laskenut 2000-luvulla rajusti ja erityisesti nuorten sekä nuorten aikuisten kirkosta eroaminen on ollut voimakasta. Vuosina 2004–2007 kirkkoon kuuluvien osuus laski eniten 20–29-vuotiaiden ryhmässä. Kokonaismuutos oli 6,9 prosenttiyksikköä. Vuonna 2000 kirkkoon kuului 20–29-vuotiaista noin 85 %, seitsemän vuotta myöhemmin 20-vuotiaista noin 82 % ja 30-vuotiaista enää noin 77 %. (Monimuotoinen kirkko 2007, 53–56, 67.)

Nuoret aikuiset eroavat kirkosta ennen kaikkea siksi, ettei sillä ei ole heille henkilökohtaista merkitystä. He kokevat kirkon liian suvaitsemattomaksi. Kirkosta eroamisen helppous on ollut ratkaiseva tai melko voimakkaasti eroamiseen vaikuttava tekijä lähes joka toiselle kirkosta eronneelle. Toinen kirkosta eroamisen syy on ollut erimielisyys kirkon päätöksen tai kannanottojen kanssa – näin sanoo joka kolmas kirkosta eronnut. (Monimuotoinen kirkko 2007, 53–56, 67.)

Viime vuosien kirkosta eroamisen trendi on koskettanut eniten 18–39-vuotiaita. Kirkosta eronneista 70 % kuuluu tähän ikäryhmään. Nuorten aikuisten kirkosta eroamisen ymmärtäminen ei ole vaikeaa. Miksi kuulua instituutioon, jolta ei saa mitään ja jonka pitäisi olla vastuussa uskosta? Uskoa voi ilman instituutiotakin. Uloskasvu rippikouluian yhteisöllisyydestä alkaa tapahtua vähitellen nuoren aikuistuessaa ja ainoana kosketuspintana kirkkoon voi olla häät, lapsen kaste tai sukulaisen hautaaminen. Onko olemassa mitään, joka vastaisi nuorten aikuisten tarpeita? (Suomen evankelis-luterilaisen kirkon keskushallinto 2006, 8.)

Nuoret aikuiset eroavat kirkosta vanhempia ikäluokkia aktiivisemmin ja erottuvat kirkon toiminnasta poissaolollaan. Heidän puuttumisensa ei ole välttämättä osoitus uskonnollisuuden tai edes kristinuskon katoamisesta elinpiiristä. Suurin osa nuorista aikuisista kuuluu yhä evankelis-luterilaiseen kirkkoon. Kirkon tulisi kiinnittää huomionsa niihin, jotka edelleen haluavat olla osa kirkkoa eikä niihin, jotka ovat jo eronneet kirkosta. Vielä kirkkoon kuuluvat nuoret aikuiset ovat uskonnollisessa monimuotoisuudessaan haaste kirkon työlle. Millainen uskonnollisuus heidän keskuudessaan elää, millaisina he kokevat itsensä ja uskonsa sekä mitä he ajattelevat kirkosta? (Hyvönen 2006, 84.)

3.5 Kuva kirkosta ja arvomaailma

Kirkon arvo monille nuorille aikuisille on vähäinen, sillä sen toimintamuodot eivät vastaa heidän toiveitaan. Tapa, jolla asioita kirkossa hoidetaan, ei tunnu itselle sopivalta ja kirkkoa pidetään kaukaisena ja kylmänä. Suhteen kirkkoon ollessa löyhä voi pienikin kannanotto, huono palvelukokemus tai -kohtaaminen johtaa nuoren aikuisen kirkosta eroamiseen. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko, Kirkko ja nuoret aikuiset, Kirkon jäsenyys i.a.)

Nuorten aikuisten kuva kirkosta on kuitenkin yleisesti perusmyönteinen tai neutraali, mutta henkilökohtaisen elämän tasolla etäinen ja tarpeettomaksi koettu. Usein kirkkoa pidetään suvaitsemattomana ja älyllisesti jälkeenjääneenä sekä heikosti ihmisoikeuksia toteuttavana. (Monikasvoinen kirkko 2008, 153.)

Yhteiskuntaamme voidaan syyttää monella tavalla siitä, miksi nuoret aikuiset eli niin sanottu kadotettu sukupolvi lähtee kirkon piiristä. Elämäntapamme on yksilöllisyyttä ja sitoutumattomuutta korostava. Puhutaan siitä, kuinka nuoria aikuisia ei saada innostettua mukaan kirkkoon, sillä he tekevät muuta: opiskelevat, työskentelevät ja perustavat perhettä. Kuitenkin totuus on, että nuoret aikuiset ovat aktiivisia niillä aloilla, joihin he tuntevat kiinnostusta ja motivaatiota. Kirkon sanoma ja seurakunnallinen toiminta on tarkoitettu kaikille ja kirkon pyhien yhteisönä pitäisi pystyä tarjoamaan kaikille mielekästä toimintaa ja sanomaa. Nuorilla aikuisilla on tarve ja oikeus kuulua täysivertaisina jäseninä kirkon pelastavaan yhteyteen. (Helenius 2005, 339–343.)

4 TOIMINTAYMPÄRISTÖNÄ IMATRAN SEURAKUNTA

Imatran seurakunnan toimintänäkönsä on Kolmiyhteisen Jumalan läsnäolon eteläkarjalainen yhteisö, jossa uskotaan Jumalaan ja eletään ihmisiksi pitäen huolta lähimmäisistä. Toiminta-ajatus: seurakunta uskoo, rakastaa ja palvelee Jumalan antamalla lahjoilla, edistää hyvän elämän edellytyksiä ja purkaa sen esteitä yhteisöissä ja koko luomakunnassa. (Imatran seurakunnan toimintasuunnitelma ja talousarvio vuosille 2006–2008.)

Imatran seurakunta perustettiin vuonna 1949. Aluksi seurakunnassa oli vain yksi kirkko ja pappila, mutta vähitellen jokaiseen keskustajamaan saatiin oma kirkko. Seurakunnalle rakennettiin myös siunauskappeli, seurakuntakeskus sekä kurssi- ja leirikeskus. (Imatran seurakunta i.a.)

Seurakunnan rikkaus on ollut sen jäsenmäärässä ja aktiivisuudessa, sillä seurakuntalaiset ovat olleet vuosikymmenien aikana mukana niin talousvastuussa kuin toiminnassakin. Alkuaikoina toiminta oli jumalanpalveluskeskeistä, evankelioivaa, yhdistyskristillistä ja maallikoiden vastuuta painottavaa. Seurakunnan toiminta on 1980-luvulta lähtien alueellistettu kolmelle kirkkoalueelle (Imatrankoski, Tainionkoski ja Vuoksenniska). Jokaisella kirkkoalueella on oma aluetiimi ja luottamushenkilöt, jotka ovat vastuussa oman kirkkoalueensa toiminnasta. (Imatran seurakunta i.a.)

Imatran seurakuntaan kuului vuoden 2008 lopussa 24 410 jäsentä. Vuonna 2008 Imatran seurakunnasta erosi 283 jäsentä ja liittyi 43. Eroajien määrä oli huomattavasti korkeampi kuin aikaisemmin, mutta sen sijaan kirkkoon liittyjiä on ollut tasaisesti 2000-luvun alusta lähtien. (Markkanen, Paula, henkilökohtainen tiedoksianto 30.1.2009.)

Imatran seurakunnan perustamisesta lähtien nuorisotyö on ollut merkittävä osa seurakunnan toimintaa. Rippikoulut, kristilliset yhdistykset, erilaiset nuorten kerhot ja myöhemmin isostoiminta ovat olleet osa Imatran seurakunnan nuorisotyötä. 1990-luvun lama kosketti myös seurakuntaa ja se näkyi resurssien ja määrärahojen pienenemisenä. Imatran seurakunnan nuorisotyön pulmana on aina ollut työntekijöiden vaihtuvuus, jonka tuomia ongelmia on yritetty minimoida alueellisuudella. (Aalto & Nurmi 1998, 55–57.)

Näkyvän nuorisotyön lisäksi Imatralla on aina toiminut hiljaisia ryhmiä, kuten katekismus-, raamattu- ja rukousryhmiä. Nuorista on kasvanut vastuunkantaja-aikuisia, mutta Imatran seurakuntaa on pitkään vaivannut väestökato, joka johtuu nuorten yleisestä muuttamisesta paikkakunnalta pois opiskelu- ja työpaikkatilanteen vuoksi. Nuorisotyöhön vaikuttavat myös nuorten synkät näkemykset kotipaikkakunnan tulevaisuudesta ja nuorisoikäluokkien jatkuva pieneneminen. (Aalto & Nurmi 1998, 55–57.)

Tällä hetkellä Imatralla on kolme nuorisotyöntekijää sekä yksi erityisnuorisotyöntekijä. Jokaisella nuorisotyöntekijällä on vastuullaan oma kirkkoalueensa. (Imatran seurakunta i.a.)

5 OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS JA TAVOITTEET

Opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää, millainen tarve Imatran seurakunnan toiminnassa mukana olevilla nuorilla aikuisilla (18–29-vuotiaat) on nuorten aikuisten toimintaan ja millaista toimintaa he toivovat, kenen tulisi olla järjestämässä toimintaa ja kenen olla siitä vastuussa. Kartoituksen jälkeen tarkoituksena oli kehittää nuorten aikuisten työtä Imatran seurakunnassa ja käynnistää toiminta kesän 2009 aikana, siten että he saavat itse suunnitella ja toteuttaa toimintaa.

Opinnäytetyön tavoitteina ja osatavoitteina ovat:

1. Kartoittaa nuorten aikuisten tarpeita toiminnalle Imatran seurakunnassa kvantitatiivisella kyselylomakkeella
2. Kehittää nuorten aikuisten työtä Imatran seurakunnassa
3. Käynnistää nuorten aikuisten toiminta kesän 2009 aikana
4. Saada nuoret aikuiset itse suunnittelemaan ja toteuttamaan toimintaa
5. Verkostoitua muiden nuorten aikuisten kanssa
6. Vähentää Imatran seurakunnassa nuorten aikuisten irtautumista seurakunnan piiristä

Kokonaistavoitteena oli kehittää Imatran seurakuntaan nuorten aikuisten toiminta, joka jatkuu senkin jälkeen kun hanke on päättynyt. Tavoitteena on saada nuoret aikuiset ottamaan itse vastuuta toiminnan järjestämisestä ja toteuttamisesta siten, että seurakunnan työntekijät ovat tarvittaessa mukana auttamassa ja vastuussa.

6 TOIMINNAN TARPEEN KARTOITUS

Opinnäytetyön toiminnan tarpeen kartoitus koostui kahdesta erillisestä menetelmästä. Ensimmäinen oli ideakartoitus, jonka tarkoituksena oli kartoittaa nuorten aikuisten tarpeita ja toiveita toiminnasta sekä kertoa tulevasta hankkeesta ja opinnäytetyöstä. Ideakartoituksen metodina oli näyttelykävely. Ideakartoitus oli osa kyselytutkimuksen pohjatyötä.

Toisena metodina käytin strukturoitua kvantitatiivista kyselytutkimusta, jonka tarkoituksena oli kartoittaa nuorten aikuisten mielipiteitä siitä, tarvitaanko Imatran seurakunnassa erillistä nuorten aikuisten toimintaa, millaista toiminnan tulisi olla ja kenen tulisi olla vastuussa sen suunnittelusta ja toteutuksesta. Suunnittelin kyselytutkimuksen ideakartoituksen kysymysten ja vastausten pohjalta.

6.1 Ideakartoitus

Ideakartoitus toteutettiin Imatran seurakunnassa nuorten tapahtuman yhteydessä. Sinne kutsuttiin kaikki Imatran seurakunnan toiminnassa mukana olevat kahdeksantoista vuotta täyttäneet nuoret aikuiset. Kutsujana toimi Imatran seurakunnan nuorisotyö. Paikalla oli kaksikymmentä aktiivisesti seurakunnassa mukana toimivaa nuorta aikuista.

Hyödynsin ideakartoituksessa näyttelykävelyn tyylistä ratkaisua, jossa ihmiset jaetaan samankokoisiin ryhmiin ja he työstävät ryhmissä eri aiheista julisteen, johon kokoavat ajatuksiaan. Määrätyn ajan jälkeen ryhmät vaihtavat paikkaa ja tutustuvat toistensa töihin tai lisäävät ajatuksia edellisen ryhmän aikaansaannokseen. (Kosonen & Rahkila i.a.)

Pahveille oli kirjoitettu ennalta määritellyt kysymykset liittyen toimintaan ja sen tarpeisiin. Pyysin nuoria aikuisia kiertämään ryhmissä, keskustelemaan aiheesta ja sitten kirjoittamaan nimettöminä ajatuksiaan, ideoitaan ja ehdotuksiaan pahveille. Tämä toistettiin jokaisen kysymyksen kohdalla. Kysymykset olivat: 1) Millaisena koet nuorten aikuisten toiminnan seurakunnassasi? 2) Millaisen toiminnan näet tärkeänä nuorille aikuis-

sille seurakunnassa? 3) Kenen / keiden tulisi järjestää nuorten aikuisten toimintaa seurakunnassa? 4) Kuka mielestäsi voisi olla vastuussa nuorten aikuisten toiminnasta?

5) Kerro omat ideasi

6.2 Ideakartoituksen tulokset

Vastauksissa toistuu lähes identtisin lausein toiminnan olevan ”nykyään melko vähäistä” ja ”suunnattu huomattavasti nuoremmille, rippikouluikäisille ja niille, jotka käyvät kaksivuotista isokoulutusta.” Varsinaista toimintaa toivotaan enemmän, ei vain keskustelupiirejä tai nuorten kahvittelua. Kysymys toiminnan tärkeydestä herätti useita erilaisia ajatuksia, joilla on samankaltainen päämäärä: syvällisemmän opetuksen saaminen.

Aikuisten kanssa pitäisi jatkaa siitä, mihin nuorten toiminta lopettaa. Toivotaan sellaista toimintaa, jossa käsitellään elämän tärkeitä asioita ja voi laittaa itsensä likoon. Omien aivojen ja sydämen käyttämistä tarvitaan, jotta voitaisiin tutustua uusiin aikuisiin ja hyväksyä erilaiset ihmiset. Toiminnalta odotetaan myös sitoutuvuutta, jatkuvuutta ja pysyvyyttä, ei sitä että ”tänään ei jaksa” tai ”ei nyt kiinnosta”.

Nuorten aikuiset toivovat yhdessä seurakunnan nuoriso-ohjaajien kanssa suunniteltua ja toteutettua toimintaa. Keski-ikäisten kaikkien alojen asiantuntijoiden ei pitäisi olla järjestämässä ohjelmaa, vaan sellaisten vapaaehtoisten, jotka ovat kiinnostuneita toiminnasta. Jokaisella osallistujalla voisi myös olla vastuupäivä, jonne suunnitella ohjelmaa. Jonkun mielestä vastuussa on itse Jumala.

Omiin ideoihin nuoret aikuiset painottivat jotain uutta, eikä mitään sellaista, jota on ollut tai on edelleen. Ehdotuksia oli paljon: erityisesti toivotaan K-18 Kahvilaa, nuorten aikuisten leirejä, joissa teemoina voisi olla esimerkiksi raamatun tutkiminen ja keskustelut, vanhoille isosille pidettävää koulutusta sekä elämys- ja kokemusleirejä. Liikunnallisia harrasteita toivotaan enemmän: rantalentopalloa, jalkapalloa, minigolfia, keilausta tai värikuula-ammuntaa. Taide- ja musiikkiaiheita olivat draamaryhmä, mielikuvituksen ja mielikuvien käyttö raamattuopetuksessa esimerkiksi roolipelejä hyödyntäen, esiintymisillat, sketsit, stand up -komiikka tai vapaamuotoiset keskustelut Jumalasta, Raamatusta ja henkilökohtaisista näkökulmista uskonelämässä.

6.3 Kyselytutkimuksen toteutus

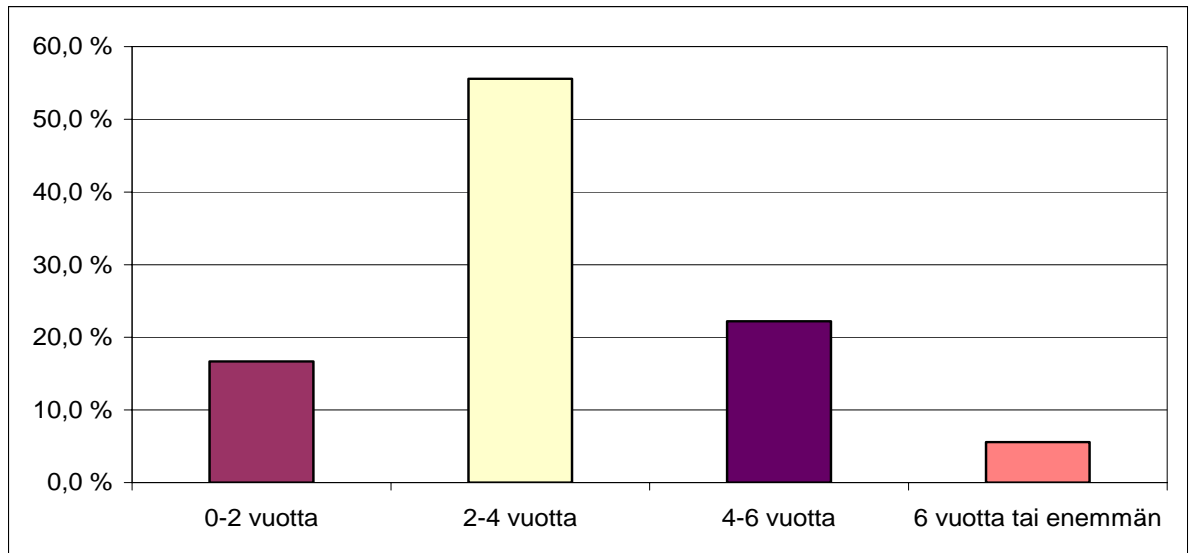
Käytin kyselyssäni strukturoitua kvantitatiivista kyselytutkimusta. Tällaisessa survey-tutkimuksessa tietystä ihmisjoukosta poimitaan otos henkilöitä ja heiltä kerätään aineisto strukturoidussa muodossa, tavallisesti käyttäen kyselylomaketta tai strukturoitua haastattelua. Kerätyn aineistona avulla pyritään kuvailemaan, vertailemaan ja selittämään ilmiöitä. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 1997, 125.)

Toteutin kyselyn sähköpostikyselynä Webropol-ohjelmalla. Se on Internet-pohjainen kyselylomakkeiden tekemiseen ja lähettämiseen rakennettu ohjelma, jolla voi tehdä sekä laadullisia että määrällisiä kyselyitä. Ohjelman hyvä puoli on, että sen avulla saa lähetettyä kyselyt suoraan vastaajien sähköpostiin ja tulosten analysoinnin voi myös pääosin tehdä Webropolilla. Sähköpostiosoitteet kyselyä varten kerättiin Imatran seurakunnan nuorisotyön tapahtumien yhteydessä kaikilta yli 18-vuotiailta nuorisotyöhön osallistuvilta nuorilta aikuisilta. Webropol-kyselyn vastaukset käsiteltiin nimettöminä, joka lisää kyselyn luotettavuutta.

Lähetin kyselylomakkeen (LIITE 1.) 21 nuorelle aikuiselle, joista 18 vastasi kyselyyn, joten vastausprosentti oli 85. Kysymyksiä oli yhteensä kahdeksantoista, joista neljätoista oli suljettua ja neljä avoimia kysymyksiä. Avoimiin kysymyksiin ei ollut pakko vastata, suljettujen kysymysten ollessa pakollisia kaikille.

6.4 Vastaajien taustatiedot

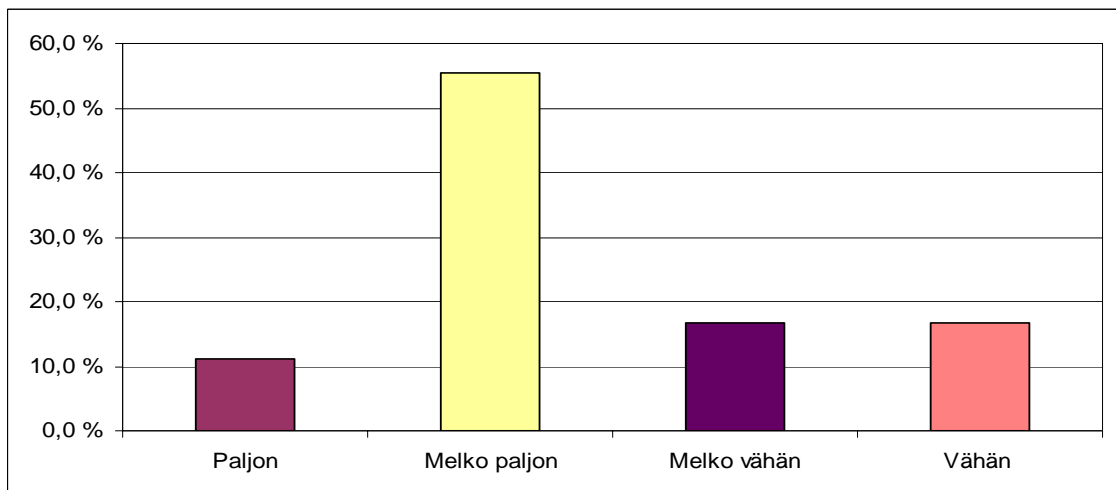
Vastaajista (N=18) 61 % oli naisia ja 39 % miehiä. Seuraavaksi käsiteltiin vastaajien ikää. Vastaajista 94 % oli 18–20-vuotiaita ja 6 % 22–25-vuotiaita, kukaan ei ollut 20–22-vuotias tai yli 25-vuotias. Kuvioista 1 nähdään vastaajien mukana olo seurakunnan toiminnassa.

KUVIO 1. Kuinka kauan vastaaja oli ollut mukana Imatran seurakunnan toiminnassa?
(n=18)

6.5 Kyselyn tulokset

Nuorilta aikuisilta kysyttiin vastaako Imatran seurakunnan nuorisotyö heidän tarpeitaan. Vastaajista 83 % oli sitä mieltä, että toiminta vastasi tarpeita hyvin tai melko hyvin. Seuraavaksi selvitettiin kuinka paljon nuoret aikuiset toivovat erillistä toimintaa.

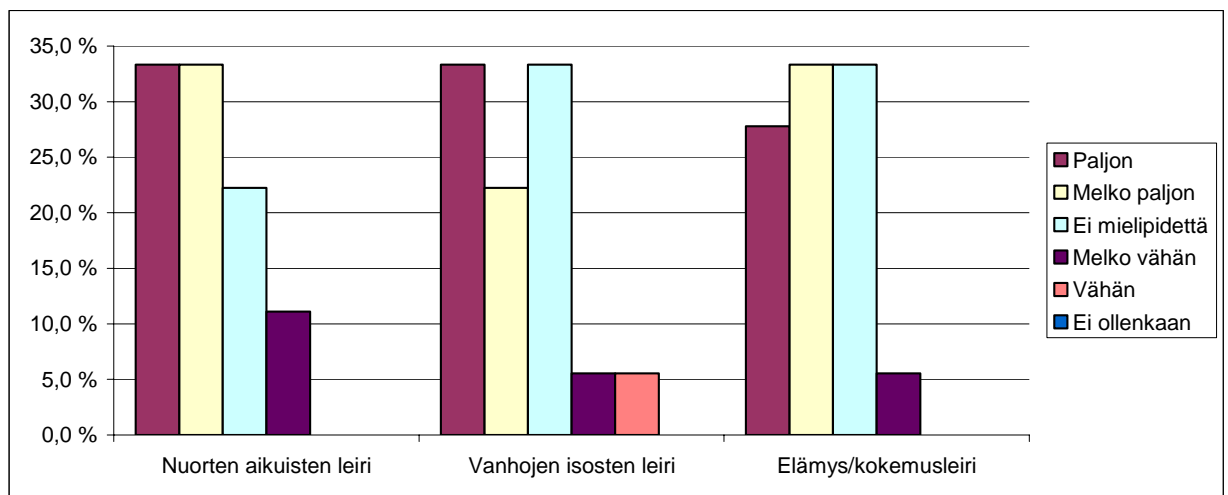
KUVIO 2. Kuinka paljon seurakuntaan tarvitaan erillistä nuorten aikuisten toimintaa?
(n=18)

Toiminnan määrää ja aikaa kysyttiin kolmella kysymyksellä. Aluksi selvitettiin kuinka usein haluaisit toimintaa olevan. Vastaajista 22 % oli sitä mieltä, että toimintaa tulisi olla useita kertoja viikossa. Yhtä suuri osa oli sitä mieltä, että toimintaa tulisi olla useita kertoja kuukaudessa. Kerran viikossa toimintaa halusi 44 % vastaajista. Kerran kuukaudessa toimintaa toivoi 11 % vastaajista.

Kyselyssä selvitin myös toiminnalle soveliainta aikaa. Toiminnan sopivuus eri viikonpäiville jakautui melko tasaisesti alkuviikkoon ja viikonloppuun. Tässä kysymyksessä vastaaja sai valita useamman vaihtoehdon. Puolet vastaajista toivoivat toimintaa maanantaille, tiistaille ja lauantaille. Keskiviikkoa, torstaita ja perjantaita toivoivat 40 % ja sunnuntaita vain 28 % vastaajista. Viimeinen näistä kysymyksistä koski sitä, mihin vuorokauden aikaan toiminta sopisi parhaiten. Kaikki vastaajat olivat sitä mieltä, että toimintaa tulisi järjestää illalla.

Nuorilta aikuisilta kysyttiin, minkälaista toimintaa he toivovat seurakunnalta. Seuraavassa käsitellään tuloksia toimintamuodoittain. Leiritoimintaa koskevat tulokset ovat kuviossa 3.

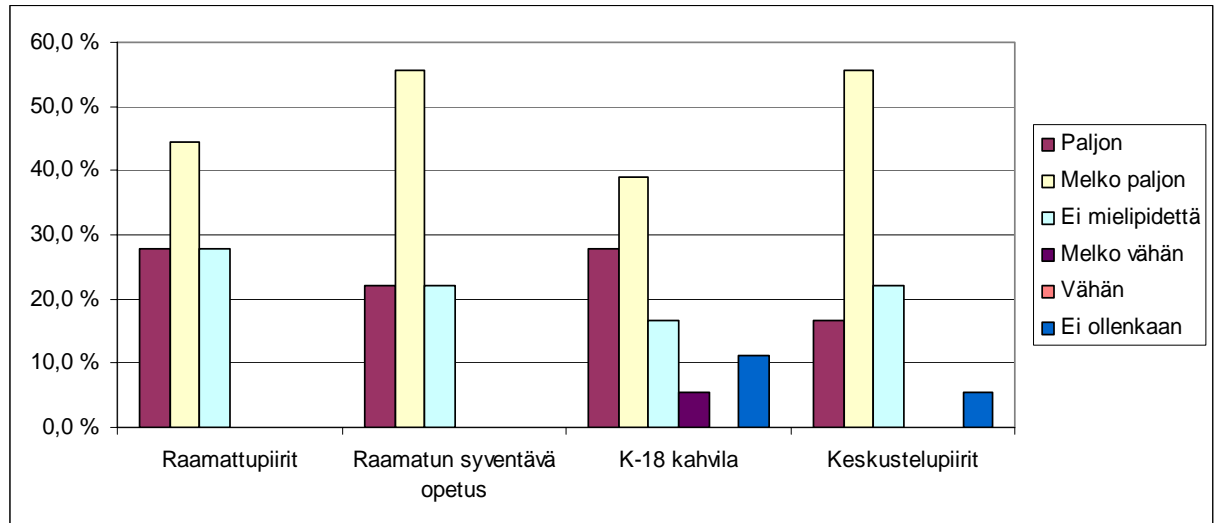

KUVIO 3. Minkälaista VAIN nuorille aikuisille tarkoitettua toimintaa toivoisit toteutettavan seurakunnassasi? (n=18)

Liikunta, musiikki ja teatteritoiminta jakoi voimakkaammin mielipiteitä. Vastausvaihtoehdon ”ei mielipidettä” - valitsi teatteri- ja liikuntakerhojen osalta yli puolet ja musiikkikerhon kohdalla yli 40 % vastaajista. Musiikkitoimintaa toivoi paljon tai melko paljon

39 % vastaajista. Teatteria/draamaa/roolipelejä toivoi paljon tai melko paljon 34 % vastaajista. Vastaajista 33 % toivoi liikuntakerhoja paljon tai melko paljon.

Selvästi eniten kiinnostusta herättivät raamattupiirit, Raamatun syventävä opetus, K-18 Kahvila sekä keskustelupiirit, joka voidaan nähdä kuviosta 4.

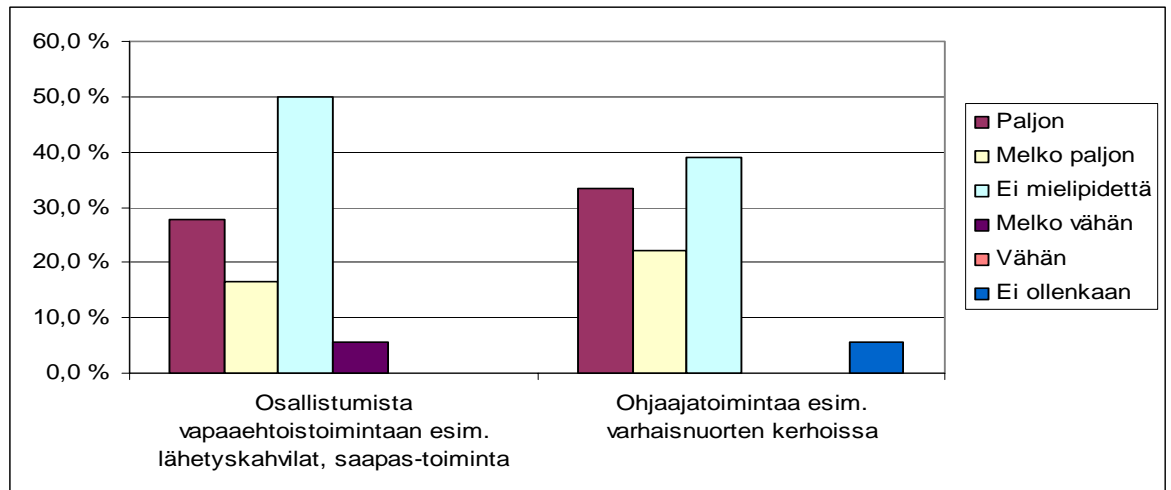

KUVIO 4. Minkälaista VAIN nuorille aikuisille tarkoitettua toimintaa toivoisit toteutettavan seurakunnassasi? (n=18)

Esiintymisiltoja ja bändejä toivoi paljon tai melko paljon 67 % kyselyyn vastanneista. Ei mielipidettä tai melko vähän vastasi 22 % vastaajista ja 11 % oli sitä mieltä, että esiintymisiltoja tai bändejä tarvitaan vähän tai ei ollenkaan.

Jumalanpalvelukset ja messut kiinnostivat nuorten aikuisten toimintana, sillä paljon tai melko paljon toimintaa toivoi 61 % vastaajista. Ei mielipidettä vastasi 22 % vastaajista ja melko vähän 17 %.

Kuviosta 5 voi nähdä kyselyssä kartoitetun kiinnostuksen vapaaehtois- ja ohjaajatoimintaa kohtaan.

KUVIO 5. Minkälaista VAIN nuorille aikuisille tarkoitettua toimintaa toivoisit toteutettavan seurakunnassasi? (n=18)

Kyselylomakkeella selvitettiin myös sitä, kuinka kiinnostuneita nuoret aikuiset ovat oman toimintansa suunnittelusta ja toteutuksesta. Suunnittelusta ja toteutuksesta paljon ja melko paljon vastuuta ottavia vastaajia oli 33 % ja melko vähän 45 %. Vähän ja ei yhtään vastuuta suunnittelusta ja toteutuksesta haluavia oli yhteensä 22 %.

Kyselyssä kartoitettiin mahdollisuutta tehdä yhteistyötä naapuriseurakuntien, vapaasuuntien sekä muiden kristillisten järjestöjen kanssa. Yhteistyöhön naapuriseurakuntien kanssa kiinnostaa jonkin verran. Reilut 38 % vastaajista oli sitä mieltä, että yhteistyötä tarvitaan paljon tai melko paljon. Kolmanneksella vastaajista ei ole asiaan mieltä ja 28 % vastaajista oli sitä mieltä, että yhteistyötä tarvitaan melko vähän tai vähän.

Kiinnostus nuorten aikuisten toiminnan toteuttamisesta yhteistyönä vapaasuuntien (Esimerkiksi vapaaseurakunnan tai helluntaiseurakunnan) kanssa ei kiinnosta nuoria aikuisia erityisen paljon. Vastaajista vain 17 % oli sitä mieltä, että yhteistyötä tarvitaan melko paljon. Ei mielipidettä vastasi 28 % ja 56 % oli sitä mieltä, että yhteistyötä tarvitaan melko vähän, vähän tai ei yhtään.

Yhteistyö muiden kristillisten järjestöjen kanssa (Esimerkiksi Kansan Raamattuseura, Kansanlähetys) kiinnosti vastaajia selvästi enemmän kuin toiset yhteistyömuodot. Vastaajista 45 % oli sitä mieltä, että yhteistyötä tarvitaan paljon tai melko paljon. Kolmas-

osalla vastaajista ei ollut mielipidettä. Melko vähän tai vähän yhteistyötä olisi valmis tekemään 22 % vastaajista.

6.6 Avoimet kysymykset

Kyselylomakkeessa oli neljä avointa kysymystä, joiden tarkoitus oli antaa vastaajille mahdollisuus kertoa tarkemmin omista toiveistaan. Ensimmäinen avoin kysymys ”Muuta toimintaa, mitä?” oli toivottua toimintaa käsittelevän suljetun kysymyksen jälkeen. Neljä vastaajaa oli kertonut muita toiveitaan toiminnalle. He toivoivat esiintymisiltoja, erikoista leiriä, liikuntajuttua sekä monipuolista nuorten aikuisten toimintaa.

Toinen avoin kysymys kosketti toiveita keskustelujen, raamattuopetuksen sekä syventävän teologian opetuksen sisällöstä ja aiheista. Viisi vastaajaa kertoi omia toiveitaan raamattuopetuksesta, jonka aiheiksi toivottiin Raamatun naisia, armolahjoja ja niiden käyttämistä, tiedettä ja uskoa, Raamattu historiaa, Jeesuksen elämään syventymistä sekä Vanhan testamentin syvempää läpikäyntiä. Kaksi vastaajaa toivoi erityisesti sitä, että keskustellaan ja pohditaan syvemmin Raamatun sisältöä sekä isoja kristillisiä ja teologisia kysymyksiä nuorten aikuisten näkökulmasta.

Kolmas avoin kysymys oli ”Minkälaisesta toiminnan suunnittelusta ja toteutuksesta olisit valmis ottamaan vastuuta?” Kahdeksasta kysymykseen vastanneesta kolmelle käy kaikki suunnittelu ja toteutus, kolme haluaisi olla vastaamassa yhden illan tai pienen kokoonpanon suunnittelusta ja toteutuksesta, sillä elämäntilanne ei anna mahdollisuutta vastuutehtäville. Kahta kiinnostaa erityisesti liikunta, draama ja musiikki omana vastualueenaan.

Viimeinen avoin kysymys oli idea- ja toivekysymys, johon sai kertoa kaikki omat ideansa ja toiveensa nuorten aikuisten toiminnan järjestämisestä ja toteuttamisesta. Neljästä vastaajasta kolme toivoo, että kerran viikossa järjestettäisiin nuorille aikuisille oma ilta, jossa voidaan puhua asioista niiden oikeilla nimillä, keskustella Raamatusta ja ottaa puheeksi nuoria aikuisia koskettavia ajankohtaisia aiheita. Yksi vastaaja kehuu, että ajatus nuorten aikuisten toiminnan järjestämisestä on erittäin hyvä.

7 HUOMIOITA TOIMINNAN TARPEEN KARTOITUKSESTA

Ideakartoituksen tarkoituksena oli kyselylomakkeen vastaavuus niihin ideoihin, joita nuorilla aikuisilla on. Omista nuoruusajoistani seurakunnassa on niin pitkä aika, että olisin muuten todennäköisesti jäänyt vaille oikeanlaista tuntumaa. Ideakartoituksella sain kosketuspintaa nuoriin aikuisiin ja heidän ajatuksiinsa sekä toiveisiinsa. Oli hyvä tavata heitä ennalta ja kertoa kuka olen, ja miksi olen tekemässä tällaista toteutusta.

Nuorten aikuisten vastauksista voi hyvin huomata sen, että tarve toiminnalle on todella olemassa. Toiminta kiinnostaa ja sitä voidaan olla itse toteuttamassa. Ideointikykyä on runsaasti. Mukana on niitä, joiden kanssa voi lähteä toteuttamaan toimintaa ja jotka ovat valmiita ottamaan vastuuta sekä suunnittelusta että toteutuksesta.

Kyselytutkimuksen tarkoituksena oli kartoittaa nuorten aikuisten ajatuksia siitä, minkälaista toimintaa seurakuntaan tarvitaan ja milloin sitä tulisi olla. Analyysistä voidaan huomata, että eniten nuoret aikuiset kaipaavat leirejä, keskustelu- raamattuopetusta sekä K-18 Kahvilaa. Osaa nuorista aikuisista kiinnostaa myös ohjaajatoiminta sekä vapaaehtoistyö.

Kyselystä voidaan nähdä, että nuoret aikuiset eivät toivo yhteistyötä muiden kristillisten järjestöjen tai naapuriseurakuntien kanssa kovinkaan paljon, vaan toiminnan tulisi olla vain heille tarkoitettua ja suunnattua. Lisäksi nuoret aikuiset haluaisivat osallistua toiminnan suunnitteluun ja toteuttamiseen itse ja sen tulisi olla pitkäkestoista.

Muihin tutkimuksiin verrattuna kyselytutkimukseni vastaukset olivat hyvin erilaisia, vaikka samankaltaisuuttakin oli. Orjalan ja Rissanen Oulussa seurakunnan opiskelijatoiminnassa tehdystä tutkimuksesta voidaan huomata, että nuoret aikuiset toivoivat monipuolista toimintaa, yhteistyötä ja seurakuntayhtymän näkyvyyttä. Nuorilla aikuisilla oli myös paljon tietoa diakoniasta ja halua toimia diakoniatyön piirissä. Kirkon piirissä olevien nuorten aikuisten toiveissa on havaittavissa samanlaisia toiveita nuorten aikuisten toiminnasta. (Orjala & Rissanen 2009.)

Seurakunnan toimintaan harvoin osallistuvien nuorten aikuisten toiveet erosivat hyvin paljon kyselyyni osallistuneiden aktiivi nuorten vastuksista. Koiviston ja Syrjäsen tutkimuksessa selvisi, että kirkon toimintaan sitoutumattomat nuoret aikuiset toivovat erilaisia musiikkitapahtumia, konsertteja ja laulutapahtumia. Lisäksi toimintaa toivottiin arki-illoille ja se saisi olla kertaluonteista eikä erityisen sitovaa. (Koivisto & Syrjänen 2008, 58–59.)

Saarikon ja Vennon tekemästä tutkimuksesta Kilon alueella asuville nuorille aikuisille voidaan nähdä, että tärkeimmät mahdollisuudet tavoittaa nuoria aikuisia ovat parisuhteeseen liittyvät toiminnot sekä erilaiset harrastukset. Myös markkinointiin nuorten aikuisen toiminnassa tulisi panostaa enemmän. Seurakunnilta toivotaan hengellistä työtä kuten raamattupiirejä sekä uskonnon opetusta. (Saarikko & Vento 2006, 67–71.)

Miettiessä kyselytutkimukseni luotettavuutta verrattuna muihin opinnäytetöihin, on huomioitava, että otantani oli erilainen. Muissa opinnäytetöissä korostuu se, mitä keski-vertonuoret aikuiset toivovat, joten osa niistä on täysin ristiriidassa omien tulosteni kanssa. Esimerkiksi seurakunnassa aktiivisesti toimivat nuoret aikuiset eivät toivo erityisen paljon musiikki- tai parisuhdetapahtumia, kun ne ovat toiveiden kärkipäässä muissa tutkimuksissa.

Eriäviä ajatuksia herättää Oulussa tehdyssä tutkimuksessa nuorten aikuisten toivoma yhteistyö. Tässä tutkimuksessa ei yhteistyötä toivottu paljoa. Myös toimintaan sitoutuminen ja toiminnan jatkuvuus antoivat erilaisia tuloksia. Tutkimusvastauksissani korostuu toiminnan jatkuvuus ja vastuunotto, kun muissa tutkimuksissa toivotaan, että toiminta olisi kertaluonteista ja sitoutumatonta. Toisaalta tutkimuksissa on huomattu samankaltaisia asioita esimerkiksi toiminnan määrästä ja ajasta, kuten myös mainostamisen tärkeydestä.

Tämän kyselyn aineisto toimii hyvänä ohjenuorana tulevaa nuorten aikuisten toimintaa suunnitellessa, koska kyselyn vastaukset ovat monilta osin melko yksimielisiä siitä, minkälainen toiminta olisi sopivaa nuorille aikuisille.

8 TOIMINNAN SUUNNITTELU

Analysoituani kyselylomakkeen tulokset sovin nuorten aikuisten kanssa tapaamisen huhtikuulle, jossa pohdimme tulevaa ja teimme päätöksiä kesän sisällöstä. Postituslistallani oli 23 nuorta aikuista, joista kuusi oli paikalla keskustelemassa kesän ohjelmasta.

Kyselyanalyysin mukaisesti nuorten aikuisten ohjelma muotoutui siten, että viikoittaiseksi kokoavaksi toiminnaksi tuli K-18 kahvila lauantai-illaksi. Toiveena oli, että tapaamisissa ei ole tiukkaa runkoa, jonka mukaan toimimme vaan luodaan mahdollisuus tapaamiselle, keskustelulle ja rukoukselle. Jokainen saa tulla ja tuoda mukanaan ajatuksiaan elämästä, uskosta ja teologisista kysymyksistä, joista voidaan keskustella vapaasti.

Imatran seurakunnassa on aloitettu nuorille suunnattu diakoniaprojekti, jonka tarkoituksena on tutustuttaa nuoria diakoniatyön erilaisiin muotoihin. Tämän projektin pohjalta suunnittelin nuorille aikuisille oman projektin, jonka tarkoituksena on saada nuoria aikuisia innostumaan diakoniatyön vapaaehtoistoiminnasta. Kesällä tarkoituksena on tutustua erilaisiin diakoniatyön muotoihin pienryhmissä käymällä muun muassa vastaanottokeskuksen leiripäivillä, tutustua nikkaristitoimintaan, suunnitella ja toteuttaa leiriolympialaiset päihdeleirillä ja osallistua vapaaehtoisina vanhusten leiripäivään eli saada laaja kuva siitä, mitä diakoniatyö on ja minkälaisiin töihin tarvitaan vapaaehtoisia.

Nuorten aikuisten toiveisiin leiristä vastataan kahdella tavalla. Ensinnäkin olen vetämässä Kansan Raamattuseuran leirikeskuksessa Parikkalan Oronmyllyllä nuorten juhannusta, jossa perinteisesti on ollut melko paljon osallistujia Imatran seurakunnasta. Välimatkaa on vain 70 kilometriä, eikä Imatran seurakunnassa ole erillistä juhannusohjelmaa nuorille.

Ensimmäistä kertaa tänä vuonna sain suunnitella Oronmyllyn nuorten ohjelmaan erilliset raamattutunnit nuorille aikuisille, joten heillä oli mahdollisuus osallistua siihen juhannuksena (LIITE 2.) Vaikka nuorten juhannus ei ole Imatran seurakunnan ohjelma, sain seurakunnalta luvan mainostaa sitä, ja viedä nuoria sekä nuoria aikuisia juhannustapahtumaan, jolloin olen siellä töissä ja heistä vastuussa. Toinen leirimahdollisuus on Imatralla myöhemmin syksyllä, jolloin Imatran seurakunta järjestää leirin vanhoille isosille ja nuorille aikuisille.

Kesäohjelman mainostaminen toimii pääsääntöisesti sähköisenä, sähköpostin, Imatran seurakunnan internetsivujen ja seurakunnan nuorten foorumin kautta. Nuoret aikuiset ovat aktiivisia internetin käyttäjiä, joten sähköpostilistan, seurakunnan keskustelufoorumien sekä Irc-gallerian yhteisön kautta yhteydenpitäminen nuoriin aikuisiin on nopeaa ja helppoa.

Tein nuorten aikuisten kahvilasta ja diakoniaprojektista (LIITE 3.) seinämainokset, jotka ovat näkyvillä Imatran seurakunnan nuorten tiloissa. Oronmyllyn nuorten juhannuksesta on erilliset mainokset sekä kirjallisena että sähköisenä ja se on lähetetty nuorille aikuisille sähköpostilistan liitetiedostona. Vanhat Oronmyllyn kävijät ovat saaneet koteihinsa postitettuna kutsukirjeet, jolla lisätään nuorten juhannuksen mainostusta. Lähtien kesäkuussa 45 kirjettä vanhoille isosille, jotka ovat jo yli 18-vuotiaita. Kirjeet sisälsivät nuorten ja nuorten aikuisten kesätoiminnan mainoksen (LIITE 4.)

Olen kesän aikana kerännyt nuorten aikuisten puhelinnumerolistan (listalla on 15 nuorta aikuista). Pidän heihin yhteyttä tekstiviesteillä, joita lähetän aina muutamaa päivää ennen nuorten aikuisten tapaamisia.

9 TOIMINNAN KÄYNNISTÄMINEN

Tavatessani nuoria aikuisia kevään aikana ja analysoituani kyselylomakkeen uskoin vahvasti siihen, että nuorten aikuisten toimintaan riittää osallistujia. Sain kuitenkin huomata, että kiinnostuksesta huolimatta kesä oli vaikea aika aloittaa uutta toimintaa seurakunnassa.

9.1 K-18 Kahvila

Nuorten aikuisten toiminta käynnistettiin kesäkuun alussa. Paikkana oli Imatran vanha pappila, joka on melko syrjässä keskustasta. Ensimmäisissä kahdessa kesäkuun tapahtumassa ei paikalla ollut yhtään nuorta aikuista. Mietin kuinka on mahdollista, ettei kukaan ei tule paikalle, vaikka kiinnostusta keväällä vaikutti olevan paljon.

Alun epäonnistuminen selvisi kun puhuin eri tilanteissa useiden nuorten aikuisten kanssa. Sain kuulla, että heitä sitovat kesätyöt sekä rippikoululeirit, joissa he ovat vapaaehtoisina isosina sekä apuohjaajina. Siksi kesän aikana kahvilan toimintaan osallistuminen on melko vaikeaa.

Kolmas tapaaminen pidettiin poikkeuksellisesti eri paikassa Imatran Big Band -viikon vuoksi. Kaikki nuoren seurakunnan toiminta oli keskitetty Imatrankoskelle, lähelle festivaalialuetta, jotta paikalle voisi eksyä puolivahingossakin. Kahvilassa oli 16 nuorta aikuista juttelemassa ja pohtimassa elämää. Olkkariin, keskustan nuorten tilaan tuleminen tuntui olevan helpompaa nuorille aikuisille, joten toiminta siirrettiin kokonaan sinne.

Seuraavalla viikolla paikalla oli vain kaksi nuorta aikuista, koska samana viikonloppuna alkoi kaksi rippileiriä ja Ruisrock veti väkeä Turkuun. Nyyttäri- ja grillausilta oli tarkoitus pitää vanhassa pappilassa, koska grillaaminen ei kaupungin keskustan nuorisotilassa ole mahdollista. Paikalle ei kuitenkaan saapunut nuoria aikuisia, joten ilta peruttiin.

Kesän viimeinen nuorten aikuisten tapaaminen järjestettiin heinäkuun viimeisenä päivänä, jolloin paikalla oli kymmenen nuorta aikuista. Tapaamisessa kahviteltiin, juteltiin ja sovittiin nuorten aikuisten tapaamisajat syksyksi sekä jaettiin vastuuvuorot, jotta jokainen halukas nuori aikuinen saa hoitaa oman vastuupäivänsä ja suunnitella ohjelmaa.

9.2 Oronmyllyn nuorten ja nuorten aikuisten juhannus

Oronmyllyn nuorten juhannuksessa oli paikalla 35 nuorta, joista nuoriksi aikuisiksi itsensä kokivat 12, heistä kahdeksan oli Imatralta. Nuorille aikuisille oli järjestetty erilliset raamattutunnit, joissa oli heidän elämäänsä koskettavia aiheita. Puhuimme niistä elämänvalinnoista, joita nuoret aikuiset joutuvat tekemään elämässään ja tuntemuksia siitä, miten Jumala tuntuu vastaavan avunpyyntöihimme, kun elämässämme tapahtuu suuria valintoja. Pohdimme myös miten osaisimme pysähtyä kuulemaan sitä johdatusta, johon Jumala meitä kutsuu.

Yhtä aikaa Oronmyllyn leirikeskuksessa järjestettiin myös aikuisten juhannustapahtuma ja lauantain raamattutunnilla oli paikalla 22 nuorta aikuista, koska osa osallistui ristiin nuorten ja aikuisten ohjelmaan.

Palaute nuorten juhannuksesta oli pääasiassa positiivista ja monet toivoivat, että heitä voitaisiin ottaa vielä enemmän huomioon toimintaa järjestettäessä. Vaarana on että he kokevat itsensä ulkopuolisiksi eivätkä siksi osallistu tapahtumiin. Kiitosta tuli erityisesti raamattutuntien aiheisällöistä, koska ne pohtivat nuorten aikuisten elämää, valintoja ja Jumalasuhdetta. Toivottiin myös, että nuorten aikuisten erillisestä ohjelmasta tulisi tapa, eikä se jäisi vain yhden juhannuksen mittaiseksi.

9.3 Diakoniaprojekti

Diakoniaprojektin toteutus on ollut sängen suunnittelematonta diakonien lomien ja leirien vuoksi. Etukäteen suunniteltu aikataulu vaihtui monta kertaa kesän aikana. Toteutettuja avustustöitä oli vastaanottokeskuksen leiripäivä yksinhuoltajaäideille ja lapsille. Mukana oli neljä nuorta aikuista leikittämässä lapsia ja auttamassa äitejä. Päivään osal-

listui kuusi äitiä, joilla oli yhteensä viisitoista lasta. Leiripäivä alkoi lounaalla, jossa nuoret aikuiset avustivat pienten lasten syömistä, jotta äidit saivat syödä rauhassa. Rantasaunalla lapset ja äidit pääsivät uimaan ja saunomaan. Löylystä tultuaan lapset leikkivät nuorten aikuisten kanssa. Vanhemmat lapset pelasivat jalkapalloa, nuorempien kanssa heittivät palloa ja narua koriin.

Nikkaristitoimintaan tutustui kaksi nuorta aikuista. Tämä on Imatran seurakunnan vapaaehtoistyön muoto, jossa pääsääntöisesti käydään auttamassa yksinäisiä vanhuksia pikkuaskareissa ja tapaamassa heitä ystävinä. Imatran alue on laaja ja monet vanhukset asuvat edelleen omissa taloissaan kaukana palveluista tai kaupungin keskustasta. Yleisesti vanhukset ovat yksinäisiä, joten toiminnan mainostaminen ja nuorten aikuisten tutustuttaminen toimintaan on äärimmäisen tärkeää.

Osana diakoniaprojektia käytiin päihdeleirillä pitämässä toimintahetki, jonka sisältönä olivat leiriolympialaiset ja musiikkituokio. Nuoria aikuisia oli mukana neljä, jotka ideoivat sekä toteuttivat kummatkin ohjelmat. Leiriolympialaisissa oli neljä erilaista rastia, jotka kierrettiin ryhminä. Rastien sisällöt vaihtelivat kengän heitosta mölkkyyn ja jokaiselta rastilta ryhmä sai pisteitä onnistumisensa mukaan. Viimeisellä rastilla oli musiikkituokio, jossa piti keksiä mahdollisimman monta erilaista kappaletta ennalta annetusta aiheesta. Voittajien julistamisen jälkeen lauloimme yhdessä muutamia virsiä ja nuorten veisuja.

10 TOIMINNAN PALAUTE

Toteutin palautekyselyn nuorten aikuisten toiminnasta Webropol-ohjelmalla sähköpostikyselyinä (LIITE 5). Lähetin kyselyn sähköpostin linkkinä samoille vastaajille kuin keväällä aloituskyselyn. Kesällä sähköpostilista kasvoi neljällä nuorella aikuisella, joten vastauskysely lähti yhteensä 25 vastaajalle.

Webropol-kysely oli avoinna kolme viikkoa ja lähetin vastaamattomille vastaajille muistutusviestin viikon välein. Vastaajia palautekyselyyn oli yhteensä 13 eli reilut puolet vastasi kyselyyn.

Palautekyselyn kysymyksinä olivat: 1) Kuinka monta kertaa osallistuit nuorten aikuisten kahvilaan kesän aikana? 2) Osallistuitko nuorten aikuisten diakoniaprojektiin kesän aikana? 3) Oletko tyytyväinen Imatran seurakunnan nuorten aikuisten toimintaan? 4) Minkälaista nuorten aikuisten toimintaa toivot jatkossa?

10.1 Palautekyselyn vastaukset

Vastaajista viisi ei käynyt kesän aikana nuorten aikuisten kahvilassa kertaakaan ja kuusi vastaajaa kävi kahvilassa kerran tai kaksi kertaa. Kaksi vastaajaa osallistui nuorten aikuisten kahvilan toimintaan kolmesta neljään kertaan kesän aikana.

Yhdeksän vastaajista ei osallistunut diakoniaprojektiin ja kolme vastaajaa osallistui kerran. Kaksi kertaa tai useammin diakoniaprojektiin osallistui yksi nuori aikuinen.

Neljä vastaajaa oli tyytyväisiä nuorten aikuisten toimintaan ja kahdeksan melko tyytyväisiä. Yksi vastaaja oli melko tyytymätön toimintaan. Kysymykseen tuli paljon vastauksia. Useat vastaajat toivoivat tulevan nuorten aikuisten toiminnan pysyvän samanlaisena kuin kesällä. Jatkossa voisi hyödyntää erilaisia teemailtoja; musiikkia, liikuntaa, Raamatun pohdintaa ja ajatusten vaihtoa. Nuoret aikuiset toivovat yhdessä oloa ja yhteistä suunnittelua. Erään vastaajan mielestä toiminnan pitäisi tulla nuorilta nuorille niin, etteivät ulkopuoliset sekaannu asiaan.

10.2 Ruusut, risut ja muu palaute

Vapaaseen palautteeseen oli kirjoittanut yhdeksän vastaajaa. Yksi lähetti ”ruusuja”, toinen jaksoi kiitellä toteutettua toimintaa ja kolmas kirjoitti vain sanan informaatio, jonka päättelin tarkoittavan kaikilla mahdollisilla välineillä mainostettua toimintaa.

Vapaa palaute oli kuitenkin pääosaltaan positiivista ja sisällöltään kannustavaa:

Miusta toimintaa on ollu mukavasti, ja tarjontaa! Ihmiset vaan tuntuvat olevan niin kiireisiä. mutta on tulossa pitkä talvi, ehkä se ajaa ihmiset sisätiloihin toistensa keskuuteen.

Kesällä en itse ehtinyt pahemmin käydä nuortenaikuisten jutuissa, koska oli tiivis leirikesä. Toivon mukaan leireily on otettu huomioon, eikä koko juttu tyssää ihan heti alkuunsa. Eli eiköhän syksymmällä ala ilmaantua porukkaa.

Kovin vähäiseksi jäi tutustuminen, mutta hyvältä vaikutti :) ja diakonia-projektijuttu oli tosi mahtava, ainakin se yks jossa olin :) juuri tuollaista toimintaa nuoret aikuiset kaipaa!

Erilaisinkin palautetta oli:

Tahdottas vaan hengata ja keskustella iltakahvi tyyliin, ilman että tarvii kuunnella ripari-ikästen huutelua.

Valitettavasti porukkaa ei käy niin vaikea suunnitella mitään. Porukka alkaa olla jo niin vanhaa, ettei jaksa, muista, kerkeä käymään nuorten aikuisten tapahtumissa.

Toiminta sattui ainakin omalla kohdallani huonoon ajankohtaan enkä oikein ikinä kerinnyt käymään missään, mutta muuten ollut mukavaa.

Palautekyselyyn vastasi vain puolet nuorista aikuisista, joille lähetin palautekyselyn. Osasin odottaa, että vastaajien määrä aloituskyselyyn nähden laskee. Osa väestä ei osallistunut kesän aikana nuorille aikuisille tarkoitettuun toimintaan eikä kokenut tarpeelliseksi vastata palautekyselyyn.

Koin saamani palautteen rohkaisevana ja suuntaa antavana sille, että toimintatavat ovat oikeita ja nuoria aikuisia kiinnostavia. Toiminta on jatkunut Imatran seurakunnassa, nuorille aikuisille jaetut vastuupäivät näyttävät toteutuvan ja tapaamisissa käy väkeä.

10.3 Seurakunnan työntekijöiden palaute

Olen keskustellut nuorten aikuisten toiminnasta usean seurakunnan työntekijän kanssa. Diakoniatyöntekijät kiittelivät sitä, että yritän laajentaa nuorten aikuisten näkökantaa seurakunnan muihin työmuotoihin. He toivoivat, että yhteistyö voisi vähitellen laajentua siten, että nuoret aikuiset uskaltautuisivat tulla myös diakoniatyöhön avustajiksi ja vapaaehtoisiksi. Diakonit sanoivat myös, että he uskaltavat paremmin lähestyä nuoria, kun tietävät että kiinnostusta on olemassa. (Lainesalo, Ann-Mari Henkilökohtainen tiedoksianto, 29.7.2009.)

Nuorisotyöntekijät iloitsivat siitä, että pitkään kaivattu nuorten aikuisten toiminta on saatu alkuun Imatran seurakunnassa. Tämä sitouttaa nuoria pysymään pitempään seurakunnan yhteydessä, kun heille on tarjota jotain omaa ja uutta. Kun uudet rippikoulusta vasta tulleet nuoret saapuvat nuorten iltoihin syksyisin toistuvat aina samat ohjelmat.

Nuorisotyöntekijät olivat aluksi huolissaan siitä, kuinka paljon heidän työpanostaan toiminta vaatii. He huojentuivat kun ymmärsivät, ettei tämä vaadi valtavasti resursseja työntekijöiltä itseltään. Työtaakastaan huolimatta he ovat iloinneet työn käynnistymisestä ja tukeneet minua projektin aikana. Toiminnasta kiinnostuneita ja vastuuta haluavia nuoria aikuisia on olemassa, jolloin työntekijät voivat pysyä taustalla ja auttaa tarvittaessa. (Huotilainen, Heli, Henkilökohtainen tiedoksianto 1.9.2009.)

11 JOHTOPÄÄTÖKSET OPINNÄYTETYÖSTÄ

Opinnäytetyön tarkoituksena oli kartoittaa nuorten aikuisten tarve omalle toiminnalleen, kehittää nuorten aikuisten työtä ja käynnistää toiminta kyselytutkimuksen analyysin mukaisesti. Opinnäytetyöni koostui kyselytutkimuksesta ja sen pohjalta rakennetusta nuorten aikuisten toiminnan käynnistämisestä. Toteutin kyselytutkimuksen keväällä 2009 ja toiminta käynnistettiin samana kesänä työskennellessäni Imatran seurakunnassa erityisnuorisotyönohjaajana.

11.1 Opinnäytetyöprosessi

Opinnäytetyöprosessi alkoi kesällä 2008, jolloin idea opinnäytetyöstä muokkaantui toteutuskelpoiseksi. Teoriaosuuden aloitin syksyllä, jolloin tutustuin aiemmin tehtyihin tutkimuksiin, opinnäytetöihin ja teoriaan nuorista aikuisista. Prosessi jatkui marraskuussa ideakartoituksella Imatran seurakunnassa. Valmis kysely lähti vastaajille helmikuussa 2009 ja kyselytutkimuksen analyysi oli valmis huhtikuussa. Analyysin valmistuttua aloitin kesän toiminnan suunnittelun ja kehittämisen yhdessä seurakunnan nuorten aikuisten kanssa. Toiminta käynnistettiin kesäkuussa ja osuuteni päättyi elokuussa, jolloin lähetin palautekyselyt. Toiminta seurakunnassa jatkuu edelleen.

Opinnäytetyöprosessi kesti puolitoista vuotta, jonka aikana olen oppinut itsestäni ja työskentelytavoistani paljon uutta. Aloittaessani minulle suositeltiin parityöskentelyä, mutta päätin tehdä työn yksin. Parityöskentelyn hyvänä puolena olisi ollut muun muassa vastuun jakaminen toiminnan kartoituksen, suunnittelun ja toteutuksen osalta. Seurakunnan työntekijät ovat olleet koko työskentelyn ajan erittäin avuliaita sekä valmiita vastaamaan kysymyksiini ja antaneet tarvittaessa tukea.

Työprosessin aikana olisi kannattanut hakea enemmän ohjausta. Opinnäytetyönohjaajani on valitettavien yhteensattumien vuoksi vaihtunut useamman kerran. Prosessin loppuvaiheessa olen kuitenkin saanut tarpeellista ohjausta työn loppuun saattamiseksi. Toisenlaisessa tilanteessa minua olisi melko varmasti ohjattu laajan aihekokonaisuuden rajaamiseen, jotta tiettyjä tietoalueita olisi voinut paremmin syventää. Olen kuitenkin

tyytyväinen tähän prosessiin, koska se laajuudestaan ja monimuotoisuudestaan huolimatta oli onnistunut ja tärkeä. Prosessi on ollut haastava, mutta ennen kaikkea antoisa ja mielenkiintoinen.

11.2 Vertailuja ja päätelmiä

Aiemmissa opinnäytetöissä ja tutkimuksissa on tutkittu vain vähän tarkkaa toimintaa, jota nuoret aikuiset seurakunnaltaan toivoisivat. Sen sijaan nuorten aikuisten asenteita kirkkoa ja seurakuntaa kohtaan on tutkittu enemmän. Lähtökohtien erilaisuus vaikeuttaa luotettavan vertailun tekemistä muihin opinnäytetöihin ja tutkimuksiin. Kyselylomakkeen lähettiin seurakunnassa aktiivisesti mukana toimiville nuorille aikuisille. Heidän toiveensa eroavat voimakkaasti siitä, mitä keskiverto seurakunnan ulkopuolella oleva nuori aikuinen toivoo.

Kyselytutkimus oli menetelmänä toimiva, koska tein sen Internetissä olevalla Webropol-ohjelmalla. Nuoret aikuiset käyttävät Internetiä päivittäin, joten oli järkevää lähettää kysely heille sähköpostina. Kvantitatiiviseen kyselyyn päädyin, koska miettiessäni tarpeellisia kysymyksiä huomasin, että suurimpaan osaan voi luoda valmiit vastausvaihtoehdot, joten tulosten analysointi on helpompaa.

Huomasin palautekyselystä, että osa toimintaan osallistuneista nuorista aikuisista oli väsynyt jatkuvaan pommimainostukseen: kyselyitä, sähköposteja, foorumitekstejä ja tekstiviestejä riittää. Ei ollut ihme, että eräs vastaaja kirjoitti palautteeseen vain sanan informaatio. Uskon, että tämä väsymys oli syynä siihen, että sain palautekyselyyn vähemmän vastaajia kuin alkuperäiseen kartoituskyselyyn.

Erikoinen piirre tutkimuksen ja toteutuksen välillä oli, että kyselyn mukaan nuoret aikuiset olivat valmiita ottamaan vastuuta toiminnan suunnittelusta ja toteutuksesta, mutta todellisuudessa vastuunkantajia oli vähän. Lopputulos oli samankaltainen muiden aiempien tutkimusten kanssa. Toiminnasta ei haluta ottaa vastuuta ja mitä vähemmän sitovaa se on, sen parempi. Helpointa on toiminta, johon ei tarvitse sitoutua pitkäksi aikaa, vaan osallistua halutessaan ja jäädä pois, jos ei tunnu siltä.

Nuoret aikuiset työryhmän mietinnössä puhutaan projektielämästä, joka on nuorten aikuisten arkea. Projektiasuminen, projektityöt ja projektisuhteet tekevät elämästä lyhytkestoista ja haastavat sitoutumisen. Sitoutumista tärkeämpänä pidetään mukautumista elämän vaatimiin haasteisiin. Tässä tilanteessa kirkon tulisi osata kohdistaa nuorten aikuisten työ ja sijoittaa kirkon perussanoma uudelleen, jotta se toimisi nuorten aikuisten elämässä. Miten nuoret aikuiset saadaan sitoutettua kirkkoon, kun perinteet eivät ole luomassa pohjaa sitoutumiselle? (Suomen evankelis-luterilaisen kirkon keskushallinto 2006, 13.)

Tärkeintä nuorille aikuisille tuntuu olevan omiensa kohtaaminen, eli mahdollisuus nähdä ja jutella muiden samaan ikäryhmään kuuluvien kanssa. Esimerkiksi Koiviston ja Syrjäsen tekemässä tutkimuksessa nuorten aikuisten asenteista selvisi, että nuoret aikuiset osallistuvat seurakunnan toimintaan harvoin, koska sitä ei pidetä mielekkäänä eikä sille ole aikaa (Koivisto & Syrjänen 2008, 58–59).

Verrattuna muihin samasta aiheesta tehtyihin kyselytutkimuksiin otannan vastaukset ja toiveet toiminnasta ovat hyvin erilaisia johtuen kohderyhmän aktiivisesta läsnäolosta seurakunnassa. Tutkimuksesta huomataan, että nuoret aikuiset toivovat opetusta, teologiaa ja Raamatun tulkintaa sekä keskustelupiirejä. Muissa tutkimuksissa näiden ei koeta olevan niin tärkeitä nuorten aikuisten uskonnollisuudessa. Saarikon ja Vennon tutkimuksessa kuitenkin mainitaan, että seurakunnilta toivotaan raamattupiirejä sekä uskononopetusta osana toimintaa (Saarikko & Vento 2006, 67–71). Kirkko painottaa, että nuorten aikuisten työn tulisi olla sellaista, jolla vahvistetaan nuorten aikuisten identiteettiä seurakuntalaisena ja toiminnalla lisätään merkityksellisyyden kokemusta (Monikasvoinen kirkko 2008, 152–153).

11.3 Näkökulmia vapaaehtoistyöhön

Vastaavanlaisia opinnäytetöitä tai tutkimuksia ei ole tehty, joissa olisi toteutettu nuorten aikuisten toimintaa kyselylomakkeen analyysin perusteella. Siksi en voi vertailla toiminnan toteutusta muihin töihin nähden. Koen kuitenkin, että opinnäytetyöni tavoitteet täyttyivät hyvin. Sain kartoitettua nuorten aikuisten tarpeet ja toiveet sekä toteutettua toivottua toimintaa.

Diakoniatyön ja nuorten aikuisten työn yhdistämistä kannattaisi tutkia enemmän. Tulisi miettiä mahdollisuuksia kuinka nuorten toiminnassa voitaisiin käyttää enemmän resursseja koko seurakunnan toimintaan ja sen palveluihin tutustuttamiseen. Tämä mahdollistaisi sen, että nuoret oppisivat jo varhaisessa vaiheessa, että seurakunnassa on tarjolla nuoren seurakunnan lisäksi myös muutakin toimintaa. Mielenkiintoinen tutkimuksen aihe olisi myös seurakunnan aikuistyön laajentaminen koskettamaan nuoria aikuisia ja työikäisiä seurakuntalaisia.

Diakoniaprojektini oli vain pieni osa koko opinnäytetyötä ja tutustumiskäyntejä oli vain muutama. Koin, että ne kiinnostivat nuoria aikuisia ja he antoivat niistä hyvää palautetta. Tulos kuitenkin yllätti positiivisuudellaan. Tässä on seurakunnille hyvä mahdollisuus hyödyntää nuorten ja nuorten aikuisten potentiaalia vapaaehtoistyössä.

Erityisesti diakoniatyössä tuntuu olevan krooninen pula avustajista ja suurin osa vapaaehtoisista on huonokuntoisia eläkeläisiä. Kirkko voisi kokonaisuudessaan hyötyä paljon enemmän siitä, että diakoniatyötä ja nuorisotyötä yhdistettäisiin toisiinsa. Saman huomasivat Orjala ja Rissanen tutkimuksessaan Oulun seurakunnan opiskelijatyöstä: nuorilla aikuisilla on kiinnostusta diakoniatyöhön ja halu työskennellä diakoniatyön piirissä (Orjala & Rissanen 2009).

11.4 Mainostamisesta verkostoitumiseen

Nuorten aikuisten osallistuminen toiminnan suunnitteluun ja toteutukseen onnistui kunnolla vasta hankkeen loppusuoralla. Kesän viimeisen toimintakerran yhteydessä sain jakaa vastuun syksystä nuorille aikuisille itselleen. Kesän aikana tämä oli haastavaa, koska nuoret aikuiset olivat paljon leireillä ja omissa kesätöissään, joten halukkuutta oli vähän.

Huomasin jatkuvan mainostamisen erittäin tärkeäksi alkavan toiminnan aikana, ennen kuin toiminta vakiintuu viikoittaiseksi. Käytin kaikkia mainostuskanavia yhtäaikaaisesti: sähköpostia, internetin keskustelupalstaa ja foorumia, kirkollisia ilmoituksia sekä tekstiviesti-ilmoitusta. Mainontaa ei silti varmasti ollut liikaa. Mainostuksen tärkeyttä tukee Orjalan ja Rissanen tekemä tutkimus Oulun seurakunnan opiskelijatoiminnasta, sillä

heidän tutkimuksensa vastauksissa toiminnalta toivottiin seurakunnan näkyvyyttä ja mainostamista (Orjala & Rissanen 2009).

Tavoite verkostoitumisesta muiden nuorten aikuisten kanssa jäänee toistaiseksi avoimeksi, sillä kesän aikana ei ollut näköpiirissä uusien nuorten aikuisten mukaantuloa. On kuitenkin todennäköistä, että sanan kiertäessä ja toiminnan vakiintuessa yhä enemmän jo seurakunnan toiminnasta pois jääneitä nuoria aikuisia palaa takaisin. Myös uudet osallistujat voivat kiinnostua toiminnasta, joka vastaa paremmin heidän tarpeitaan.

Pidemmän aikavälin kysymykseksi jää myös vastauksen saaminen viimeiseen tavoitteeseen: miksi nuoret aikuiset katoavat seurakunnan toiminnan piiristä? Vielä ei voida sanoa, onko toiminta tarpeeksi kiinnostavaa, jotta nuoret aikuiset viihtyisivät seurakunnan yhteydessä pidempään. Mahdollisuudet ja perusteet sille on kuitenkin luotu. Tiedossahan on, että nuorten aikuisten seurakuntayhteys ohenee silloin, kun he eivät enää koe nuorten toimintaa omakseen (Suomen evankelis-luterilaisen kirkon keskushallinto 2006, 6).

11.5 Opinnäytetyön eettisyys ja luotettavuus

Haluni vaikuttaa nuorten aikuisten tilanteeseen kirkossa ja seurakunnista katoavana sukupolvena synnytti tämän opinnäytetyön idean. Prosessin aikana olen useita kertoja joutunut pohtimaan eettisyyttä ja rehellisyyden merkitystä.

Olen pohtinut paljon sitä, kuinka paljon omat kokemukseni nuorten aikuisten työstä ovat vaikuttaneet valintoihini opinnäytetyön prosessin aikana. Omaksuin jo alusta lähtien sellaisen linjan, että olen mieluummin tietämätön siitä, mitä nuoret aikuiset tällä hetkellä toiminnalta toivovat, kuin tekisin oletuksia, jotka pohjautuvat omiin toiveisiini tai ajatuksiini ollessani saman ikäinen kuin he nyt. Huomasin, että näin on ollut helpompaa suhtautua neutraalisti heidän toiveisiinsa, kuin siten että olisin itse ollut määrittämässä heidän toiveitaan omien kokemusteni kautta.

Hyvänä esimerkkinä on ideakartoituksen pitäminen heti opinnäytetyöprosessin alussa. En halunnut käyttää helpointa tapaa ja hankkia nuorten aikuisten sähköpostiosoitteita

kyselyä varten työntekijöitä. Halusin tutustua nuoriin aikuisiin itse ja kuulla heidän ajatuksiaan ja mielipiteitään toiminnan suunnittelusta ja toteuttamisesta.

Kyselytutkimuksen vastausprosentti oli erittäin korkea, josta olin positiivisesti yllättynyt. Uskon, että tutkimuksen vastaukset olivat melko luotettavia ja vertailukykyisiä muihin tutkimuksiin nähden, erityisesti siksi, että tulokset erottuivat toisistaan selkeillä prosenteilla. Tämän vuoksi analysointivaiheessa virhepäätelmien tekeminen olisi ollut verrattain vaikeaa. Kyselytutkimuksen analyysin aikana mielessäni kävi useammankin kerran, että tiedän kenen vastauksia luen ja referoin. Pidin kuitenkin arvossa vastaajien nimettömyyttä ja mahdollisuutta lausua rehellisesti mielipiteensä, enkä halunnut ohjailla tai vaikuttaa siihen millään tavoin. Erityisesti negatiivisten vastausten kohdalla mietin rehellisyyden merkitystä. En referoidessani muotoillut vastauksia paremmiksi kuin millaisiksi ne oli tarkoitettu.

Oli helpottavaa tehdä kyselytutkimus Webropol-ohjelmalla, koska minun ei tarvinnut syöttää tuloksia erilliseen ohjelmaan, jolloin mahdollisten virheiden määrä kasvaisi. Webropol lähettää vastauksista automaattisesti Excel-versiot, jolloin minun tarvitsi vain tehdä valmiista tiedoista taulukot. Se oli helppoa ja ennen kaikkea luotettavaa.

Lähteiden käytössä olen pyrkinyt kriittisyyteen ja pohtinut sitä, antavatko tietyt lähteet oikeanlaisen kuvan nuorista aikuisista ja heidän tilanteestaan kirkossa. Tein paljon lähdevertailuja, erityisesti internetlähteiden kanssa, koska kaikki sivustot eivät ole luotettavia tai niiden tiedot eivät perustu oikeisiin tilastoihin. Henkilökohtaisten tiedoksiantojen kohdalla käytin kaksinkertaista tarkistusta. Kirjoitettuani tiedoksiannot lopulliseen muotoon, otin uudelleen yhteyttä haastattelemiini henkilöihin ja tarkistin tietojen oikeellisuuden. Tämä varmisti sen, että en ole kirjoitusprosessin aikana muuntanut tietojen sisältöä erilaiseksi kuin millaisiksi ne olivat alun perin tarkoitettu.

11.6 Opinnäytetyön merkitys ja vaikuttavuus

Opinnäytetyöni toteuttaminen sattui hyvään aikaan, sillä kirkossa on huomattu nuorten aikuisten tilanne ja huolestuttu siitä. Opinnäytetyöni on hyödyllinen monella tavalla. Imatran seurakunnassa käynnistettiin projektini myötä kauan kaivattu nuorten aikuisten

toiminta, joten seurakunta on konkreettisin hyödynsaaja. Eikä sovi unohtaa toimintaan osallistuvia nuoria aikuisia. Heidän tarpeistaan tämä opinnäytetyö on lähtöisin ja niihin vastaten toteutettu.

Toisaalta kirkko on reagoinut nuorten aikuisten hälyttävään kirkosta eroamisen ja seurakuntatyöstä passivoitumisen määrään. Opinnäytetyöni voi antaa suuntaviivoja siitä, minkälaista toimintaa on onnistuneesti nuorille aikuisille toteutettu. Tälläkin hetkellä kirkolla on menossa kolmevuotinen Nuori aikuinen kirkon jäsenenä -projekti, jonka tarkoituksena on vahvistaa nuorten aikuisten kristillistä identiteettiä ja tarjota seurakunnille ja järjestöille työvälineitä nuorten aikuisten kohtaamiseen. Osana projektia toimii Kirkosta Kiinni -hanke, jonka tarkoituksena on kehittää seurakuntatoimintaa nuorten aikuisten näkökulmasta. (Suomen evankelisluterilainen kirkko, Kirkko ja nuoret aikuiset, Kirkosta kiinni hanke i.a.)

Seurakuntien nuorten aikuisten työstä vastaavat työntekijät voivat hyötyä projektistani saaduista tuloksista ja toiminnan toteutuksesta, kun he suunnittelevat toimintaa omiin seurakuntiinsa. Toisaalta projektistani voidaan huomata, että jokainen nuori aikuinen on yksilö. Voi olla, että se mikä toimi Imatran seurakunnassa ei ole suoraan verrannollinen tai toimiva toisessa seurakunnassa. On kuitenkin tärkeää huomata, että tämänkaltainen toiminta pystytään toteuttamaan, joten se voi onnistua muuallakin. Työstäni kumpuaa myös hyviä lisätutkimuksen aiheita esimerkiksi seurakunnissa mukana olevien nuorten aikuisten uskonnollisuuden ja uskon tutkiminen, nuorten aikuisten työn toteuttamispaikkoja niille seurakuntalaisille, jotka eivät toimintaan normaalisti osallistu ja seuranta-tutkimuksia siitä, miten toiminnallisesti toteutettu nuorten aikuisten työ jatkuu tulevaisuudessa.

12 TURVAVERKKOJA TULEVAAN

Kiinnostus nuoria aikuisia ja heille järjestettyä toimintaa kohtaan on ollut mielessäni jo ennen opiskelujeni alkua. Olen kokenut voimakkaasti, että oma seurakuntayhteyteni entisenä seurakuntanuorena on ollut hyvin ohut ja tasapainoilua maallisen elämän kanssa. Koin, että tämänkaltaisen opinnäytetyön tekeminen antaisi minulle hyvän työvälineen tulevaisuuteen ja tukisi ammatillista kasvuani. Se voisi myös olla turvaverkkona tulevaisuuteen niille nuorille aikuisille, joiden tarpeita varsinainen seurakunnan nuorisotyö ei vastaa.

Ennen varsinaista opinnäytetyön aloittamista keskustelin Imatran seurakunnan erityisnuorisotyönohjaajan kanssa ja kerroin ideoistani ja suunnitelmastani. Hän iloitsi aiheistani ja ehdottaessani työn tekemistä Imatran seurakunnassa hän oli tukemassa minua. Kimmokkeen toiminnan toteuttamisesta täällä sain siitä, että olen itse kotoisin Imatralta. Kaupungin ongelma on paikkakunnalta töiden ja opiskelupaikan vuoksi lähtevät nuoret aikuiset, joten ajattelin, että opinnäytetyössäni riittää haasteita. Toisaalta seurakunta ei ole liian suuri, joten uuden toiminnan mainostaminen ja sen toteuttaminen ei olisi ehkä niin vaikeaa kuin muualla.

Koin tärkeänä lähtökohtana opinnäytetyötä suunnitellessani, etten lähde tarjoamaan valmista pakettia nuorille aikuisille, sillä tiesin, ettei se tulisi toimimaan. Omista seurakuntanuoriajoistani on niin pitkä aika, etten myöskään ollut tietoinen siitä, mitä nuoret aikuiset seurakunnan toiminnalta toivovat.

Seurakunnassa pitkään mukana olleet nuoret aikuiset kaipaavat haastetta ja toimintaa, joka vastaa heidän tarpeitaan. He eivät halua, että joku ulkopuolinen tulee ja luulee tietävänsä heidän puolestaan millainen toiminta on soveliaista. Onneksi sain tutustua nuoriin aikuisiin niin kyselytutkimuksen kuin työni kautta, sillä he halusivat tutustua minuun ja suunnitelmiini ennen kuin olivat valmiita osallistumaan tai toteuttamaan toimintaa. Minulta vei aikaa ansaita nuorten aikuisten luottamus ennen kuin pääsimme yhdessä eteenpäin.

Yhtenä henkilökohtaisena onnistumisena pidän sitä, että opinnäytetyöni toteuttamisen myötä Imatran seurakuntaan valittiin vihdoinkin nuorten aikuisten työstä vastuussa oleva nuorisotyönohjaaja. Aiemmin vastuu ei kuulunut kenellekään, joten kukaan ei tätä työtä hoitanut. Imatran seurakunta voidaan vähentää niiden yli 200 seurakunnan joukosta, joilla ei vielä ole nuorten aikuisten työn vastaavaa (Monikasvoinen kirkko 2008, 154).

Toinen asia, jonka koen olevan iso askel tulevaisuuden toiminnan käynnistymisessä, on että sain monia nuoria aikuisia innostumaan ja ottamaan vastuuta syksyn toiminnasta. Suurimpana onnistumisen kokemuksena pidän sitä, ettei Imatralla käynnistynyt nuorten aikuisten toiminta loppunut minun pestini päättymiseen, vaan jatkuu seurakunnassa edelleen. Tämä on merkittävin ja tärkein tavoite, johon olen opinnäytetyössäni päässyt.

Jälkikäteen ajatellen en aloittaisi toiminnan toteuttamista kesällä. Kesä on vaikein aika tavoittaa nuoria aikuisia, jotka ovat leireillä isosina ja apuohjaajina, mutta myös omissa kesätöissään ja lomillaan. Imatralla suurin osa isosista on nuoria aikuisia, sillä jokaisella kesän leirillä on vähintään yksi tai kaksi täysi-ikäistä isosta. Imatran seurakunnassa on paljon leirejä kesäisin, sillä rippikoululeirejä on 13 ja lasten leirejä yhteensä 10. Jokaisella leirillä on 5 - 7 isosta. (Vrt. Salonen, Kääriäinen, Niemelä 2000, 87–88.)

Syksyllä saadaan kaikki kiinnostuneet nuoret aikuiset koottua yhteen. Monet sanoivat olevansa kiinnostuneita, mutta ehtivänsä toimintaan mukaan vasta syksymmällä. Toinen asia, jonka tekisin toisin, on että ottaisin heti rinnalleni vaihtuvan vastuuvetäjän nuorista aikuisista. Näin vastuu toiminnasta ei jäisi liiaksi yksille harteille, vaan jakautuisi niille, jotka sitä oikeasti tarvitsevat ja haluavat.

Krooninen ajanpuute on osa nuoren aikuisen elämää, sillä nuori aikuisuus on muutosten aikaa. Tuolloin muutetaan opiskelemaan, työskennellään ja parisuhteet sekä mahdollinen perhe-elämä vievät aikaa. (Lyytinen ym. 2000, 312–316.) Tämän kaiken keskellä keskittyminen kirkon ja seurakunnan toimintaan voi olla haastavaa. Vaikeutta lisää se, että toimintaa ei koeta omaksi tai mielekkääksi, jolloin passivoituminen voimistuu ja voi muuttua pysyväksi kirkosta eroamiseksi. (Tornivaara 2007.)

Nuorten aikuisten työtä suunniteltaessa ja tehdessä on huomioitava, että elinkaareen ja psyykkiseen kehitykseen liittyvät muutokset vaikeuttavat suunnitelmallisen ja pysyvän

toiminnan järjestämistä. Nuorten aikuisten elämä on hektistä ja täynnä muutoksia. Näiden muutosten perässä pysyminen ja toisaalta nuorten aikuisten toiminnan toiveisiin vastaaminen on iso haaste seurakunnille. Kuitenkin juuri seurakunta muodostaa sellaisen turvaverkon, jota nuoret aikuiset tämänkin tutkimuksen perusteella tuntuvat kaipaavan.

Aivan opinnäytetyöprojektini alussa kysyin eräältä nuorelta aikuiselta, mitä hän toiminnalta toivoisi. Hän huokasi minulle teatraalisesti: ”En jaksa enää joka syksy sitä samaa tuhlajapoikavertausta, kun uudet nuoret tulevat rippikoulun jälkeen nuorisotyöhön. Haluaisin kohdata samalla tavalla uskovia, oman ikäluokkani nuoria, joiden usko ei ole rippikoulun muistelu.” Mitä olisin siihen voinut lisätä? Sydäimestä nouseva toive osui varmasti lähemmäksi oikeaa kuin mikään kyselytutkimus.

LÄHTEET

- Aalto, Olli & Nurmi, Kirsti 1998. Risti Vuoksen varrella. Imatran evankelis-luterilaisen seurakunnan historia 1949–1998. Imatra: Imatran kirjapaino Oy.
- Dunderfelt, Tony 1997. Elämänkaaripsykologia – Lapsen kasvusta yksilön henkiseen kehitykseen. Helsinki: WSOY.
- Halme, Lasse; Mikkola, Teija; Niemelä, Kati & Petterson, Juha 2006. Teoksessa Mikkola, Teija; Niemelä, Kati; Petterson, Juha (toim.) *Urbaani usko. Nuoret aikuiset, usko ja kirkko*. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus.
- Helenius, Timo 2005. Apostolien jalanjäljissä – nuoret aikuiset ja kirkko. Teoksessa Paananen, Terhi; Tuominen, Hans (toim.) *Nuorisotyön käsikirja*. Helsinki: Kirjapaja Oy, 339-351 .
- Huotilainen, Heli 2009. Nuorisotyönohjaaja, Imatran seurakunta. Henkilökohtainen tiedoksianto, 1.9.2009.
- Hyvinkään seurakunta i.a. Nuoret aikuiset. Viitattu 2.2.2009.
http://www.hyvinkaanseurakunta.fi/fi/toiminta_ja_palvelut/nuoret_aikuiset/?id=176
- Hyvönen, Jenni 2006. Urbaanin kristityn nuoren aikuisen spiritualiteetti. Teoksessa Mikkola, Teija; Niemelä, Kati; Petterson, Juha (toim.) *Urbaani usko. Nuoret aikuiset, usko ja kirkko*. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus, 84-103.
- Imatran seurakunta i.a. Toiminta – Imatran seurakunnan historia.
http://www.seurakunta.org/imatra/?sivu_id=toiminta&sid=39. Viitattu 13.11.2008. Tuloste tekijän hallussa.
- Imatran seurakunnan toiminta- ja talousarvio vuosille 2006–2008. Tuloste tekijän hallussa.
- Kirkkolaki 1993/1054, 26.11.1993. Viitattu 1.8.2008.
[http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1993/19931054?search\[type\]=pika&search\[pika\]=Kirkkolaki](http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1993/19931054?search[type]=pika&search[pika]=Kirkkolaki)
- Koivisto, Sonja & Syrjänen, Hanna 2008. Yhteyttä etsimässä. Nuoret aikuiset seurakunnan jäseninä. Idea- ja tyytyväisyys kartoitus nuorille aikuisille seurakuntalaisille. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Diak Itä, Pieksämäki. Diakonisen sosiaalityön suuntautumisvaihtoehto. Opinnäytetyö.

- Koivusilta, Leena & Rimpelä, Arja 2001. Nuoruusiässä luodaan terveyden perusta. Teoksessa Heikkinen, Eino; Tuomi, Jouni (toim.) Suomalainen elämäntulkku. Vantaa: Tammi, 155–172.
- Kosonen, Vesa & Rahkila, Martti i.a. Näyttelykävely luento-opetuksen piristäjänä. <http://www.netlab.tkk.fi/~vkosonen/nayttelykavely.pdf>
- Kumpulainen, Ilona 2005. Se ei ookaan, et mummot ja papat rukoilee hartaina. Kallio-laisten nuorten aikuisten näkemyksiä kirkon toiminnasta. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Diak Etelä, Helsinki. Diakoninen sosiaali-terveys- ja kasvatustieteiden koulutusohjelma. Opinnäytetyö.
- Lainesalo, Ann-Mari 2009. Diakoni, Imatran seurakunta. Henkilökohtainen tiedoksianto, 29.7.2009.
- Lehtinen, Erno; Kuusinen, Jorma & Vauras, Merja 2007. Kasvatuspsykologia. Helsinki: WSOY/Oppimateriaalit.
- Leppävaaran seurakunta, i.a. Mitä ihmeen nakuilua? Viitattu 2.2.2009. <http://www.leppavaaranseurakunta.fi/fi/nakut/>
- Markkanen, Paula 2009. Imatran kirkkoherran virasto. Henkilökohtainen tiedoksianto 30.1.2009.
- Martelin; Tuija, Pitkänen, Kari & Koskinen, Seppo 2001. Teoksessa Heikkinen, Eino; Tuomi, Jouni (toim.) Suomalainen elämäntulkku. Vantaa: Tammi, 38-57.
- Monikasvoinen kirkko 2008. Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2004-2007. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 103. Porvoo, Ws Bookwell Oy.
- Niemelä, Kati 2003. Suomalaisten uskonnollisuus uuden vuosituhannen alussa. Viitattu 2.2.2009. <http://www.evl.fi/kkh/ktk/uskonnol.htm>
- Niemelä, Kati 2004. Usko muuttuu iän myötä. Viitattu 2.2.2009. http://www.evl.fi/kkh/ktk/2004_07_29altorstaivieras.htm
- Niemelä, Kati 2006. Nuoren aikuisen suhde kirkkoon. Teoksessa Mikkola, Teija; Niemelä, Kati & Petterson, Juha (toim.) Urbaani usko. Nuoret aikuiset, usko ja kirkko. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus.
- Suomen evankelis-luterilaisen kirkon keskushallinto 2006. Nuoret aikuiset työryhmän mietintö - Uskosta osallinen? Nuorten aikuisten asema, merkitys ja tehtävä kirkossa. Tuloste tekijän hallussa. http://www.evl.fi/kkh/to/kkn/Nuoretaikuiset_mietinto.pdf

Nuorisolaki 2006/72, 27.2.2006. Viitattu 29.7.2008.

[http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2006/20060072?search\[type\]=pika&search\[pika\]=Nuorisolaki](http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2006/20060072?search[type]=pika&search[pika]=Nuorisolaki)

Nuortenkeskus, nuorille aikuisille i.a. Osallistumalla autat.

http://www.nuortenkeskus.fi/sivu.php?artikkeli_id=4688

Nurmi, Jan-Erik 2000. Nuoruusiän kehitys: etsintää, valintoja ja noidankehiä. Teoksessa Lyytinen, Paula; Korkiakangas, Mikko & Lyytinen, Heikki (toim.) Näkökulmia kehityspsykologiaan. Kehitys kontekstissaan. Helsinki:WSOY, 256-274.

Orjala, Maria & Rissanen, Johanna 2009. Ja mä vaan viihdyn noissa porukoissa – Nuoret aikuiset Oulun evankelisluterilaisten seurakuntien opiskelijatoiminnassa. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Diak Pohjoinen, Oulu. Diakonisen sosiaalityön suuntautumisvaihtoehto. Opinnäytetyö.

Saarikko, Tuomo & Vento, Saana 2006. Mitä uutta nuorille aikuisille? Kyselytutkimus nuorten aikuisten toiminnan kehittämiseksi. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Diak Etelä, Kauniainen. Sosiaalialan koulutusohjelma. Opinnäytetyö.

Salonen, Kari; Kääriäinen, Kimmo & Niemelä, Kati 2000. Kirkko uudelle vuosituhannele. Suomen evankelisluterilainen kirkko vuosina 1997–1999. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus. Viitattu 28.9.2008.

<http://www.evl.fi/kkh/ktk/kertomus96-99/kertomusorig.pdf>

Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2008. Vapaaehtoistyö, tempaukset ja lyhyet projektit kiinnostavat nuoria aikuisia seurakunnissa. Viitattu 2.2.2009.

<http://evl.fi/EVLUutiset.nsf/Documents/5533EB4028A4EA72C22573D9003EA1C0?OpenDocument&lang=FI>

Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a. Kirkko ja nuoret aikuiset. Kirkon jäsenyys. Viitattu 14.11.2008.

<http://evl.fi/nuoriaikuinen.nsf/sp3?Open&cid=content35AD59>

Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a. Kirkko ja nuoret aikuiset. Kuka on nuori aikuinen? Viitattu 25.10.2008.

<http://evl.fi/nuoriaikuinen.nsf/sp2?Open&cid=content34DB5F>

Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a. Kirkko ja nuoret aikuiset. Nuori aikuinen kirkon jäsenenä projekti. Viitattu 31.7.2009.

<http://evl.fi/nuoriaikuinen.nsf/sp2?open&cid=Content819A4&vasennavin>

=Valikko\Nuori%20aikuisen%20kirkon%20j%C3%A4senen%C3%A4%200-projekti&vasenavinf=0

Tornivaara, Sanna-Maaria 2007. Yhteys pätkee – nuori aikuinen seurakunnan jäsenenä.

Luottamushenkilön tietopaketti. Wellprint Oy, 2007. Viitattu 14.3.2009.

http://www.nuortenkeskus.fi/tiedoston_katsominen.php?dok_id=1452

Turunen, Kari E 1996. Elämänkaari ja kriisit. Jyväskylä: Gummerus kirjapaino.

LIITE 1 Kysely Imatran seurakunnan nuorille aikuisille toiminnan kehittämiseksi

Kysely Imatran seurakunnan nuorille aikuisille toiminnan kehittämiseksi

Moikka!

Olen Ulrika Soikkeli, Diakonia-ammattikorkeakoulun opiskelija ja teen opinnäytetyötä Imatran seurakunnan nuorten aikuisten työn kehittämiseksi ja toteuttamiseksi. Tällä kyselytutkimuksella kartoitan tarpeitasi nuorten aikuisten toiminnalle ja kesällä 2009 pääsemme yhdessä suunnittelemaan ja toteuttamaan Imatran seurakunnassa tarpeitasi vastaavaa toimintaa.

Toivon, että pohdit kysymyksiä rehellisesti niin, että vastauksissa näkyvät todelliset mielipiteesi, toiveesi ja odotuksesi.

Vastaukset ovat nimettömiä ja eikä yksittäisiä vastauksia voi yhdistää toisiinsa, joten kyselyyn osallistuneita ei voida tunnistaa. Vastaamiseen kuluu aikaa noin 15 minuuttia. Kyselyssä *-merkillä ilmoitetut kohdat ovat pakollisia.

1) Sukupuoli *

- Nainen
- Mies

2) Ikä *

- 18-20 v.
- 20-22 v.
- 22-25 v.
- 25 v.-

3) Kuinka kauan olet ollut mukana Imatran seurakunnan toiminnassa? *

- 0-2 vuotta
- 2-4 vuotta
- 4-6 vuotta
- 6 vuotta tai enemmän

4) Vastaako Imatran seurakunnan nuorisotyö tarpeitasi? *

- Hyvin
- Melko hyvin
- Melko huonosti
- Huonosti

5) Kuinka paljon seurakuntaan tarvitaan erillistä nuorten aikuisten toimintaa? *

- Paljon
- Melko paljon
- Melko vähän
- Vähän
- Ei yhtään

6) Kuinka usein haluaisit nuorten aikuisten toimintaa olevan? *

- Useita kertoja viikossa
- Kerran viikossa
- Useita kertoja kuukaudessa
- Kerran kuukaudessa
- Harvemmin

7) Minä viikonpäivänä toiminta sopisi sinulle parhaiten? (Voit valita useamman vaihtoehdon) *

- Maanantai
- Tiistai
- Keskiviikko
- Torstai
- Perjantai
- Lauantai
- Sunnuntai

8) Mihin aikaan päivästä järjestetty toiminta sopisi sinulle parhaiten? *

- Aamulla
 Päivällä
 Illalla

9) Minkälaista VAIN nuorille aikuisille tarkoitettua toimintaa toivoisit toteutettavan seurakunnassasi? *

	Paljon	Melko paljon	Ei mielipidettä	Melko vähän	Vähän	Ei ollenkaan
Nuorten aikuisten leiri *	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Vanhojen isosten leiri *	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Elämys/kokemusleiri *	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Musiikkikerho *	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Teatteri/Draama/Roolipelit *	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Liikuntakerho *	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Raamattupiirit *	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Raamatun syventävä opetus *	☐	☐	☐	☐	☐	☐
K-18 kahvila *	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Keskustelupiirit *	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Esiintymisillat esim. Stand up, Bändit *	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Jumalanpalvelukset/Messut *	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Osallistumista vapaaehtoistoimintaan esim. lähetyskahvilat, saapas-toiminta *	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Ohjaajatoimintaa esim. varhaisnuorten kerhoissa *	☐	☐	☐	☐	☐	☐

10) Muuta toimintaa, Mitä?

11) Jos kaipaat erityisesti keskustelu-, Raamattu- ja syventävää teologian opetusta, kerro tähän toiveitasi opetuksen sisällöstä ja aiheista.

12) Kuinka paljon olet valmis ottamaan vastuuta nuorten aikuisten toiminnan suunnittelusta? *

- Paljon
 Melko paljon
 Melko vähän
 Vähän
 En yhtään

13) Kuinka paljon olet valmis ottamaan vastuuta nuorten aikuisten toiminnan toteuttamisesta? *

- Paljon
 Melko paljon
 Melko vähän
 Vähän
 En yhtään

14) Minkälaisesta toiminnan suunnittelusta ja toteutuksesta olisit valmis ottamaan vastuuta?

15) Haluaisitko, että seurakunta toteuttaisi nuorten aikuisten toimintaa yhteistyössä lähiseurakuntien kanssa? (Esim. Joutseno, Lappeenranta, Ruokolahti, Rautjärvi) *

- Paljon
- Melko paljon
- Ei mielipidettä
- Melko vähän
- Vähän
- En yhtään

16) Haluaisitko, että seurakunta toteuttaisi nuorten aikuisten toimintaa yhteistyönä muiden kristillisten järjestöjen kanssa? (Esim. Kansan lähetys, Kansan raamattuseura, Sley) *

- Paljon
- Melko paljon
- Ei mielipidettä
- Melko vähän
- Vähän
- Ei yhtään

17) Haluaisitko, että seurakuntasi toteuttaisi nuorten aikuisten toimintaa yhteistyönä vapaasuuntien kanssa? (Esim. Vapaaseurakunnat, Helluntaiseurakunnat) *

- Paljon
- Melko paljon
- Ei mielipidettä
- Melko vähän
- Vähän
- Ei yhtään

18) Tähän voit kertoa omat ideasi ja toiveesi nuorten aikuisten toiminnan järjestämisestä ja toteuttamisesta:

Kiitos vaivannäöstäsi ja pohdinnoistasi!

Siunausta ja tapaamisiin kesällä,

Ulrika

Lähetä

LIITE 2: Oronmyllyn nuorten ja nuorten aikuisten juhannusohjelman mainos

Nuorten Juhannus

19-21.6.200

Perjantai 19.6.

- Klo 17.00 Lipunnosto lippuaukiolla
 Klo 17.30 Päivällinen
 Klo 18.00 Tutustutaan toisiimme
 Klo 19.00 Raamis - Kuka minä olen ja tarkoitukseni on?
 NA: Mistä olen tulossa ja mihin menossa?
 Klo 21.00 Hiljainen vaellus Suurvuoren kodalle ja rukari
 Klo 23.00 Makkaran paistoa Oron kodalla

Lauantai 20.6.

- Klo 08.30 Aamiainen
 Klo 10.00 Aamujumppaa ja aivotyöskentelyä
 Klo 12.00 Lounas
 Klo 13.30 Kirkkokallion valtaus – upeita maisemia ja henkeviä keskusteluja Jumalan suuruudesta
 Klo 15.15 Kahvi
 Klo 16.00 Nina Åström trio konsertti
 Klo 17.00 Päivällinen
 Klo 18.00 Raamis – Mitä Rakkaus on?
 NA: Mihin Jumala minua johdattaa elämässäni?
 Klo 21.00 Rukari
 Klo 23.00 Lettujen paistoa – Njam!

Sunnuntai 21.6.

- Klo 08.30 Aamiainen
 Klo 09.00 Raamis – Viimeisin voimin taas eteesi käyn
 NA: Valintojen aika – vastaako Jumala?
 Klo 10.00 Messu
 Klo 12.30 Lounas, kahvit ja lähtöhalit

HUOMIO SINÄ 18-vuotias tai muuten itsesi Nuoreksi aikuiseksi tunteva: Ensimmäistä kertaa piiiitkiin aikoihin Oron nuorten juhannuksessa on ohjelmaa myös teille. Ne on merkitty ohjelmaan erikseen NA tunnuksilla.

Nuorten juhannuksen vetäjinä ovat Johanna Tykkyläinen ja Ulrika Soikkeli

Hinta
Ateriat

Majoitus teltassa koko ajalta 12 €/teltta.
Ateriapaketti koko ajalta 37,5€.

Yhteistyössä

Opistontie 21
56100 Ruokolahti
Puh (05) 6690 300
Faksi (05) 6690 370
www.jaakkima.fi

LIITE 3: Nuorten aikuisten kesäohjelma

Nuorten aikuisten kesäohjelma

Lauantaisin 19–21 Pappilassa K-18 Kahvit

6.6 Kesän aloittajaiset Kahvilassa

13.6 K-18 Kahvila – tuo omat kysymyksesi

19–21.6 Juhannus Oronmyllyllä

27.6 K-18 Kahvila

4.7 K-18 Kahvila – teologista pohdintaa

18.7 K-18 Kahvila Piknik ja nyyttarit pihalla

31.7 K-18 Kahvila Kesän päätösbileet – Grillausta

Diakoniaprojekti

16.6 Vastaanottokeskuksen päivät Naisille

25.6 Nikkaristitoimintaan tutustuminen

23.7 Päihdeleirin leiriolympialaiset

Ilmoittautumiset Ulrikalle, max. 5 henkilöä/päivä!

LIITE 4: Nuorille aikuisille postitse lähetetty kesätoiminnan mainos

Hei nuoriseurakuntalainen, Kesä on taas tullut ja sen mukana ohjelmaa nuorille ja nuorille aikuisille.

Maanantaisin Raamis Sitruunassa kello 18–20 kesän aiheina UT:N kirjeet
Keskiviikkoisin peli- ja saunailta Päivärannassa kello 18–21
Torstaisin Lujakalliokahvila Olkkarissa kello 17–20
Perjantaisin nuortenilta ja iltakahvit sitruunassa kello 19–22

BIG BAND VIIKKO, kaikki viikkotoiminta Olkkarissa

Pe 26.6 Nuortenilta ja Lujakallio-kahvila Olkkarissa 20–24
La 27.6 Lujakallio-kahvila Olkkarissa 17–21
Ma 29.6 Lujakallio-kahvila Olkkarissa 17–21
Ti 30.6 Lujakallio-kahvila ja Raamis Olkkarissa 17–21
Ke 1.7 Lujakallio-kahvila Olkkarissa 17–21
To 2.7 Lujakallio-kahvila Olkkarissa 17–21
Pe 3.7 Lujakallio-kahvila Olkkarissa 17–21

NUORTEN AIKUISTEN OHJELMA KESÄLLE

27.6 K-18 Kahvila Pappilassa 19–21
4.7 K-18 Kahvila – teologista pohdintaa Pappilassa 19–21
18.7 K-18 Kahvila Pikinik ja nyyttarit pihalla Pappilassa 19–21
31.7 K-18 Kahvila Kesän päätösbileet – Grillausta Pappilassa 19–21

Kesän ajan pyörii myös diakoniaprojekti, jonka tarkoituksena on tutustuttaa nuorta seurakuntaa Diakoniatyön auttamismuotoihin. Jos kiinnostuksesi diakoniaa kohtaan heräsi, ota yhteyttä Ulrikaan: ulrika.soikkeli@student.diak.fi
 Nuorensuurakunnan toiminnasta saat lisätietoa osoitteista
<http://srk-nuoret.friendhood.net/> tai
http://www.seurakunta.org/imatra/?sivu_id=ilmoitukset&kid=8

Olet tervetullut mukaan nuorten ja nuorten aikuisten viikkotoimintaan.
 Siunausta sinulle!

LIITE 5: Imatran seurakunnan nuorten aikuisten toiminnan palautekysely

Imatran seurakunnan nuorten aikuisten toiminnan palaute

Hei, Kuten tiedätte, nuorten aikuisten toiminnan kehittäminen ja toteuttaminen on osa opinnäytetyötäni, siksi toivon, että jaksaisitte vastata vielä palautekyselyyn. Kysymyksiä on vain neljä, joten vastaamiseen ei mene 5 minuuttia kauempaa.

1) Kuinka monta kertaa osallistuit nuorten aikuisten kahvilaan kesän aikana? *

- En kertaakaan
- 1-2 kertaa
- 3-4 kertaa
- Useammin

2) Osallistuitko nuorten aikuisten diakoniaprojektiin kesän aikana? (Vastaanottokeskuksen leiripäivät, nikkaristotoimintaan tutustuminen, päihdeleirin toimintatuokio) *

- En osallistunut
- Kerran
- Kaksi kertaa
- Kolme kertaa

3) Oletko tyytyväinen Imatran seurakunnan nuorten aikuisten toimintaan? *

- Tyytyväinen
- Melko tyytyväinen
- Melko tyytymätön
- Tyytymätön

4) Minkälaista nuorten aikuisten toimintaa toivot jatkossa?**5) Anna ruusuja, risuja ja muuta palautetta nuorten aikuisten toiminnasta.**

Kiitos avustasi ja siunattua jatkoa, Ulrika.